

ตั้งจะจากวัดถูกวิถีชีวิต

โดย

นายกฤษฎา แสงประชานารักษ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

สัจจะจากวัตถุกับวิถีชีวิต

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

TRUTH OF THE OBJECT AND THE WAY OF LIFE

**By
Mr. Kritsada Sangprachatanarak**

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Master of Fine Arts Program in Visual Arts

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2015

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “ สัจจะจากวัตถุกับวิถีชีวิต ” เสนอโดย นายกฤษฎา แสงประชานารักษ์ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารัทสนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. ศาสตราจารย์วิโชค มุกดามณี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นำวิน เบียดกลาง

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ วังบอน)

...../...../.....

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์รุ่ง ชีระพิจิตร)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธณฤกษ์ ทิพย์วารี)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์วิโชค มุกดามณี)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นำวิน เบียดกลาง)

...../...../.....

56001201: สาขาวิชาทัศนศิลป์

คำสำคัญ: จิตรกรรมเทคนิคผสม / วัสดุ / วัตถุ / วิถีชีวิต

กฤษฎา แสงประชานารักษ์: สัจจะจากวัสดุกับวิถีชีวิต. อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์:
ศ.วิโชค มุกดามณี และ ผศ.นาวัน เบียดกลาง. 77 หน้า.

สภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัวเราล้วนมีบทบาทต่อการดำรงชีวิต ได้ส่งผลต่อความชอบ
รสนิยมที่แตกต่างกัน ข้าพเจ้าจึงหยิบเรื่องราวรอบตัวเกี่ยวกับวิถีชีวิตของกลุ่มคนชนชั้นสามัญ โดย
ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ประสบการณ์ ความทรงจำ ผ่านรูปทรงวัสดุสิ่งของ โครงสร้างบ้านเรือน
และภาพทิวทัศน์เป็นต้น โครงการสร้างสรรค์ผลงาน “สัจจะจากวัสดุกับวิถีชีวิต”เป็นความพยายาม
ในการผสมผสาน วัสดุที่ได้มาจากสภาพแวดล้อมกับมุมมองและความคิด มาสร้างให้เกิดคุณค่าและ
ความงดงาม จากร่องรอยของวัตถุที่อยู่ในวิถีชีวิต ซึ่งผ่านกาลเวลาจากการใช้งาน ถูกนำมา
สร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะที่แสดงถึงความงามทางทัศนธาตุ ด้วยการประกอบสร้างจากตัววัตถุ
และศิลปะ ร้อยเรียง วัสดุเหล่านั้นขึ้นมาใหม่ทำให้เกิดให้เกิด สี รูปทรง พื้นผิว จังหวะ ทิศทางใหม่
ผสมผสานกับการวาดเขียน ระบายสี แต่งแต้มสีสันเกิดมิติเหมือนจริง เกิดความน่าสนใจเพื่อถ่ายทอดถึง
คุณค่าทางใจของข้าพเจ้ากับแง่มุมของวิถีชีวิตคน และความหมายที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ

สาขาวิชาทัศนศิลป์

ลายมือชื่อนักศึกษา .....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1. ....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

2. ....

56001201: MAJOR: VISUAL ARTS

KEY WORD: COMBINED PAINTING / MATERIALS / OBJECTS / LIFESTYLE

KRITSADA SANGPRACHATANARUK: TRUTH OF THE OBJECT AND THE WAY OF LIFE. THESIS ADVISOR: PROF. VICHOKE MUKDAMANEE, AND ASST. PROF. NAWIN BIADKLANG. 77pp.

Environment affects our living, which means it has an effect on our interests and satisfaction. I, therefore, brought up the story about the way of life of the middle class by expressing the feeling, the experience, and the memories through the outline of the objects, the building structure, and the scenery. The project “TRUTH OF THE OBJECT AND THE WAY OF LIFE” was made up by the effort in combining the surrounding materials with the opinion and the point of view. As the result, those materials appeared valuable and significant by the traces which showed that they were habitually used, and became an imaginative artwork showing the beauty of the visual art which were created by the technique depicting from the stuffs which are patched and composed until there were colors, outline, surface and rhythm. As a consequence, this combined painting technique, coloring to make a dimension, made interest on the expression of my sentimental value through the way and the meaning of life that I would like to present.

Program of Visual Arts

Graduate School, SilpakornUniversity

Student's signature .....

Academic Year 2015

Thesis Advisors' signature 1. .... 2. ....

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณบิดามารดาที่ส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้เล่าเรียน และสนับสนุนในสิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจและต้องการศึกษาเพิ่มเติม จนข้าพเจ้าได้รู้ตัวตนว่าชอบ และสนใจในด้านไหน และขอขอบคุณ ญาติพี่น้องผู้ที่คอยดูแล และเป็นกำลังใจให้กันตลอดมา ขอขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้คำแนะนำ ให้ความรู้ในทุกๆด้าน โดยเฉพาะคณาจารย์ในภาควิชาจิตรกรรม ที่ทำให้ข้าพเจ้าพบแนวทางในการทำงานศิลปะ ในเทคนิคส่วนตัว ขอขอบคุณศาสตราจารย์วิโชค มุกดามณี และผู้ช่วยศาสตราจารย์นาวัน เบียดกลางซึ่งเป็นผู้ควบคุมในการทำวิทยานิพนธ์ในช่วงชั้นปริญญาโทมาบัดนี้ ขอขอบคุณบริษัทบุญรอด บริวเวอรี่จำกัด ที่คอยให้การสนับสนุนทั้งด้านทุนการศึกษา และเงินสปอนเซอร์ในการแสดงผลงานอีกด้วย

และขอบคุณทุกหน่วยงานของมหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ได้ให้ความรู้ในเรื่องต่างๆ รวมถึงสนับสนุนช่วยเหลือในการทำงานวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบคุณคณะกรรมการประติมากรรม และภาพพิมพ์ที่ให้การศึกษ หาแนวทางในการสร้างสรรค์ และประสบการณ์ที่สอนให้ได้รับรู้ถึงความรู้สึกในเรื่องต่างๆ ที่ประสบพบเจอจนทำให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจ

ขอขอบคุณเพื่อนๆทุกคนในภาควิชาจิตรกรรมที่ได้ให้คำแนะนำ ให้ความรู้ทั้งด้านการทำงานและการใช้ชีวิต จนทำให้ข้าพเจ้านั้นมีความสุขทั้งการใช้ชีวิตและมีพลังในการทำงานสร้างสรรค์ศิลปะต่อไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญภาพ	ณ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
สมมุติฐานของการศึกษา.....	3
ขอบเขตของการศึกษา.....	3
ขั้นตอนของการศึกษา.....	3
วิธีการศึกษา.....	4
แหล่งข้อมูลที่น่ามาใช้ในการศึกษา.....	5
อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์.....	5
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลงานสร้างสรรค์.....	6
อิทธิพลจากสภาพแวดล้อม.....	7
อิทธิพลทางด้านรูปแบบจากเรื่องราวทางสังคม.....	9
อิทธิพลจากศิลปินและผลงานศิลปกรรม.....	11
3 วิธีการดำเนินการงานสร้างสรรค์.....	17
การดำเนินการงานสร้างสรรค์.....	17
การกำหนดรูปแบบในการสร้างสรรค์.....	17
ขั้นตอนดำเนินงานและวิธีการสร้างสรรค์.....	18

บทที่	หน้า
ทัศนธาตุหลักที่ใช้ในงานสร้างสรรค์.....	19
วิเคราะห์ทางด้านเทคนิควิธีการของงานสร้างสรรค์.....	21
ความหมายหรือนิยามทางรูปแบบและเทคนิค.....	22
4 ผลการวิเคราะห์งานสร้างสรรค์.....	34
ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1.....	34
ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2.....	44
ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1.....	52
ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ช่วงที่ 2.....	60
5 บทสรุป.....	69
รายการอ้างอิง.....	71
ภาคผนวก.....	72
ประวัติผู้วิจัย.....	76

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	อิทธิพลจากสภาพแวดล้อม (ภาพข้าวของวัสดุเหลือใช้ วางอยู่ตามข้างบ้าน).....	7
2	อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม(ภาพบ้านเรือนในมุมมองPerspective).....	8
3	อิทธิพลทางด้านรูปแบบจากภาพโครงสร้างสถาปัตยกรรมเมือง.....	10
4	ภาพผลงานของ ภาพผลงานของArman, Chopin' Waterloo, Broken piano onwoodpanel,1962.....	11
5	ภาพผลงานของ Robert Rauschenberg, Monogram , 1955-1959.....	13
6	ผลงานของ วิชญ มุกดาภิณี.....	15
7	ผลงานของ วิชญ มุกดาภิณี, Village's Vermont, No.9, 2007.....	16
8	ภาพอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	24
9	ภาพวัสดุและวัตถุในการสร้างสรรค์เช่น แผ่นไม้ ตู้ไม้ โต๊ะไม้ แผ่นกระเบื้อง ล้อยาง บานหน้าต่างไม้ แผ่นอลูมิเนียม.....	25
10	ภาพวัสดุและวัตถุที่พบเจอในสภาพแวดล้อมเช่น แผ่นไม้ ท่อนไม้ เชือก แผ่นสังกะสีฝ้าใบ โต๊ะเหล็ก.....	26
11	ภาพร่างบนกระดาษและแผ่นใส.....	27
12	ภาพแบบร่าง สร้างมิติบนภาพถ่าย.....	38
13	ภาพขั้นตอนล่างภาพบนงานจริง.....	29
14	ภาพขั้นตอนการสร้างพื้นผิว และวาง โครงสร้าง.....	30
15	ภาพขั้นตอนเริ่มปะติดวัสดุ.....	31
16	ภาพเก็บรายละเอียดระหว่างการจัดปะวัสดุกับกระดาษสีให้เข้ากัน.....	32
17	ภาพทดลองการจัดตั้งผลงานบนผนัง.....	33
18	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1.....	36
19	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2.....	37

ภาพที่	หน้า
20 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3.....	38
21 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4.....	39
22 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 5.....	40
23 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 6.....	41
24 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 7.....	42
25 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 8.....	43
26 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1.....	45
27 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2.....	46
28 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3.....	47
29 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4.....	48
30 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 5.....	49
31 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 6.....	50
32 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 7.....	51
33 ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1.....	53
34 ภาพรายละเอียดผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1.....	54
35 ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2.....	55
36 ภาพรายละเอียดผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2.....	56
37 ภาพรายละเอียดผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2.....	57
38 ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3.....	58
39 ภาพรายละเอียดผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3.....	59
40 ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1.....	61
41 ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2.....	62
42 ภาพงานทดลองวัสดุ การติดปะแผ่นไม้ แผ่นสังกะสี แผ่นอลูมิเนียม นิตยสาร.....	63
43 ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3.....	64
44 ภาพรายละเอียดผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3.....	65

ภาพที่		หน้า
45	ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4.....	66
46	ภาพรายละเอียดผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4.....	67
47	ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 5.....	68

บทที่

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การมุ่งพัฒนาประเทศเพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุและเทคโนโลยีในปัจจุบัน ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคม เกิดการแบ่งแยกอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะกับชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคม กลุ่มคนชนชั้นสามัญ และชนชั้นล่าง มักถูกมองข้ามถึงชีวิตความเป็นอยู่ กลุ่มคนเหล่านี้มีชีวิตที่ยากลำบากบ้างก็มีอาชีพหาเช้ากินค่ำ ได้รับเงินวันละเพียงไม่กี่บาท บ้างก็เป็นคนชราที่ต้องรอคอยลูกหลานมาดูแล สภาพความเป็นอยู่ไม่ดีนัก ไม่สวยหรูหรือเพียบพร้อมเท่าไร แต่ข้าพเจ้ากลับมองเห็นว่าสิ่งเหล่านี้มีความงามซ่อนอยู่ ข้าพเจ้าเห็นถึงคุณค่าของชีวิตของคนกลุ่มนี้ สภาพแวดล้อมและสิ่งของแม้จะเก่า เสื่อมโทรม ผุพัง แต่สิ่งเหล่านี้มีกาลเวลาของวัตถุ สะท้อนถึงชีวิตความเป็นอยู่ จึงส่งผลให้ข้าพเจ้า มีความสนใจในวัตถุสิ่งของ ข้าวของเครื่องใช้ใน ชีวิตประจำวันรวมถึงที่อยู่อาศัย ข้าพเจ้าจึงนำสิ่งเหล่านี้มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ ผลงานศิลปะ โดยนำวัสดุที่อยู่ในสภาพแวดล้อม อยู่ตามข้างทาง ของที่ถูกทิ้ง กองขยะ หรือของที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ได้สิ่งเหล่านี้ก็มักจะถูกคนทั่วไปมองข้ามเช่นกัน เพราะมักจะถูกมองว่าไม่สวยงาม สกปรก ไม่น่าสนใจ อย่างไรก็ตามวัสดุและวัตถุเหล่านี้จะถูกนำมาผ่านขบวนการทางศิลปะ หรือเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ส่วนตัวของข้าพเจ้า สร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงานศิลปะในที่สุด

ผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้ามีเนื้อหาเรื่องราวเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต ของกลุ่มคนชนชั้น สามัญทั่วไปโดยถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกจากประสบการณ์ ความทรงจำ ความผูกพันกับวิถีชีวิต การมองเห็นวัตถุสิ่งของ ข้าวของเครื่องใช้ของคนกลุ่มนี้ทำให้ข้าพเจ้าหวนคำนึงถึงเวลาของอดีต เรื่องราวที่เคยผ่านเข้ามาในประสบการณ์ร่วมข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าสนใจที่จะหยิบตัววัตถุมาเล่าถึงคน แสดงความหมายที่อยู่ภายในของวัตถุ จาก สภาพแวดล้อมของคนกลุ่มนี้มาสร้างสรรค์เป็นผลงานแสดงออกถึงคุณค่าความงาม

จากกลุ่มแนวความคิดสังคมนิยม(Realism) ได้กล่าวไว้ว่าสิ่งต่างๆหรือโลกภายนอกมีความจริงแท้ในตัวของมันเอง ตัววัตถุย่อมมีความหมายและที่มาของมันเองข้าพเจ้าจึงสนใจที่จะหยิบยืมวัตถุที่มีมาจากความรู้สึก ประสบการณ์ร่วม ของข้าพเจ้ามาถ่ายทอดผ่านงานศิลปะ

การเลือกสรรวัตถุแต่ละชนิดล้วนมาจากความชอบ ความสนใจหรือรสนิยมส่วนตัว ข้าพเจ้าพยายามเลือกสรรวัสดุและวัตถุที่มีร่องรอยความเก่า ผุพัง สีกกร่อน เกิดร่องรอยจากการเวลา ข้าพเจ้านำมาประกอบสร้าง ศิลปะ ผสมผสานกับการระบายสีแสดง สี จังหวะ เส้น ทิศทาง พื้นผิว ของตัววัตถุนั้นเอง

การสร้างสรรคผลงานวิจัย“สังจะจากวัตถุกับวิถีชีวิต”จึงเป็นการสร้างสรรค์ผลงานโดยการใช้เทคนิคศิลปะและประกอบวัสดุ-วัตถุเป็นหลัก แสดงเนื้อหาความหมายภายใต้ตัวมันเองทำให้เกิดประเด็นใหม่ มุมมอง จินตนาการร่วม เรื่องราวแบบไทยๆคุณค่าความงามของชีวิตความเป็นอยู่อีกด้วย

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อต้องการเน้นให้เห็นคุณค่า ความจริงและความงามของวัตถุกับเรื่องราวในวิถีชีวิต ยกกระดับมุมมองที่ดูสามัญธรรมดาให้พิเศษและน่าสนใจ โดยผ่านรูปทรงของวัตถุ สิ่งของ และสภาพแวดล้อม ที่อยู่อาศัย ภายใต้เรื่องราว วัตถุกับวิถีชีวิต
2. ต้องการหาความเป็นไปได้ในการค้นหาเทคนิค ด้านวัสดุผสมการวาดเขียน (combined painting) ผสมผสานสื่อต่างๆทางจิตรกรรมเข้าด้วยกัน
3. ต้องการหาความเป็นไปได้ทางด้านรูปแบบของงาน บนระนาบ 2 มิติ และถึง 3 มิติ เพื่อแสดงความงามผ่านมุมมองและสอดคล้องเข้ากับเนื้อหาเรื่องราว

สมมติฐานการศึกษา

สมมติฐานของผลงาน

ข้าพเจ้าต้องการสร้างผลงานจิตรกรรม โดยการผสมผสานวัสดุกับการวาดภาพระบายสี ให้มีความลงตัว และคาดหวังไว้ว่าต้องการหาความเป็นไปได้ที่จะสร้างผลงานผสมผสาน 2 มิติ ไปสู่ กึ่ง 3 มิติ และมีการติดตั้ง สร้างมุมมองให้มีความน่าสนใจ ผลงานจะมีความลงตัวมากยิ่งขึ้น

สมมติฐานของผู้ชมงาน

ข้าพเจ้าต้องการยกระดับของบุคคลในชุมชนชั้นสามัญธรรมดา ให้ผู้ชมงานได้ตระหนัก ถึงคุณค่าหรือเห็นประเด็นชีวิต และความงามทางสุนทรียศาสตร์ทั้งทางกายภาพของตัวผลงานและความหมาย มองเห็นสภาพแวดล้อม เห็นถึงวัตถุสิ่งของและได้จินตนาการต่อหรือใช้ประสบการณ์ ร่วมไปกับตัวผลงานของข้าพเจ้า

ขอบเขตของการศึกษา

ผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า เป็นความพยายามที่จะถ่ายทอดเรื่องราวของกลุ่มคนสามัญธรรมดาผู้ประกอบอาชีพหาเช้ากินค่ำ กลุ่มแม่ค้าในตลาด หรือกลุ่มวิถีชีวิตต่างๆ ไปผ่านรูปทรง วัตถุสิ่งของและภาพทิวทัศน์ถ่ายทอดถึงสภาพแวดล้อมชีวิตความเป็นอยู่และคุณค่าในเชิงจิตใจผ่าน ภาพผลงานแบบรูปธรรม (Realism) แต่มีรายละเอียดที่เป็นภาพนามธรรม (Abstract) ใช้เทคนิค จิตรกรรมผสม (combined painting) โดยนำวัตถุและวัสดุเข้ามาร่วมกับงาน ใช้การคิดปะวัสดุและผสมผสานการวาดภาพระบายสีบนรูปร่างรูปทรงตามโครงเรื่องที่ข้าพเจ้าได้ตั้งไว้เกิดจุด เส้น สี พื้นผิว จังหวะ เกิดความงามทางทัศนธาตุสะท้อนเนื้อหาตามมา

ขั้นตอนของการศึกษา

1. ข้าพเจ้าเริ่มจากการสำรวจพื้นที่ หรือสถานที่ของกลุ่มคนชนชั้นสามัญ อาศัยอยู่ หรือ วัตถุสิ่งของ ข้าพเจ้าของเครื่องใช้
2. เริ่มเก็บข้อมูลเป็นภาพถ่าย โดยการเลือกสรรหลากหลายมุมมอง
3. ทำแบบร่าง โดยการถ่ายเอกสารมาตัด แต่งหรือตัดแปลง เพิ่มเติมหรือลดทอนจากรูปแบบเดิม เพื่อคูทิศทางการจัดวาง หรือทิศทางการเสี้ยนนำสายตา ขึ้นใหม่

4. นำภาพร่างมาขยายลงสู่แผ่นไม้เป็นพื้นรองรับ

5. เมื่อมีทิศทางจากเส้นร่าง ข้าพเจ้าได้ทดลองนำวัสดุหรือวัตถุที่ข้าพเจ้าได้จัดการขึ้นใหม่มาจัดวางลงบนแบบร่าง

6. ลงมือติดปะวัสดุ – วัตถุ ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น ตอก ผูก เชื่อม เป็นต้น

7. เก็บรายละเอียด แต่ในส่วนที่ต้องการเน้นเป็นพิเศษ

8. นำมาติดตั้ง จัดวางลงพื้นที่ติดตั้งงาน

9. เวลาที่ใช้ในการวิจัย ประมาณ เดือนคิดว่าจะเริ่มงานวิจัย ตั้งแต่เดือน มกราคม 2558 และเสนอวิทยานิพนธ์/ การค้นคว้าอิสระ ภายในเดือน พฤษภาคม-ธันวาคม 2558

วิธีการศึกษา

1. เพื่อศึกษาวิถีชีวิตของกลุ่มคนสามัญธรรมดาและวัตถุดิบของ ของกลุ่มคนเหล่านั้น
  - 1.1 สังเกตสภาพแวดล้อมและบรรยากาศโดยรอบ ที่ส่งผลต่อแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์
  - 1.2 สังเกตวัตถุ สิ่งของ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน หรือ สิ่งของที่ใช้ในการประกอบอาชีพของกลุ่มคนเหล่านั้น
  - 1.3 สัมภาษณ์กลุ่มคนที่มีเนื้อหาเรื่องราว ที่สนใจและมีความเกี่ยวข้องกับผลงาน
  - 1.4 สัมภาษณ์ศิลปินที่ทำงานเรื่องวิถีชีวิต
2. เพื่อศึกษาทฤษฎีเกี่ยวข้องกับสุนทรียภาพและความหมายของวัสดุในทางทัศนศิลป์
  - 2.1 สังเกตผลงานของศิลปินที่ใช้วัสดุในการสร้างสรรค์ ตามแกลอรี
  - 2.2 พูดคุย สัมภาษณ์กับศิลปิน ที่มีความสนใจ
- 2.3 ศึกษาความเป็นมาและประวัติศาสตร์ของผลงานที่ใช้วัสดุ
3. เพื่อศึกษารูปแบบของผลงาน 2 มิติ กิ่ง 3 มิติ
  - 3.1 หาความหมาย เป็นเป็นมาของผลงาน 2 มิติ และผลงาน 3 มิติ
  - 3.2 หาความเป็นไปได้ในการผสมผสานรูปแบบผลงาน 2 มิติ และ 3 มิติ ให้เกิดความลงตัว
- 3.3 สังเกตผลงานเชิงสัญลักษณ์ เชิงความคิดจากศิลปิน

แหล่งข้อมูลที่น่ามาใช้ในการศึกษา

1. ข้อมูลจริงจากการสัมภาษณ์พูดคุยกับคนในชุมชน ลงพื้นที่สังเกตสภาพแวดล้อม เพื่อหาแรงกระตุ้นหรือแรงบันดาลใจ ในการสร้างสรรค์

2. ภาพหรือข่าวที่พบเจอในสื่อต่างๆ เช่น เว็บไซต์ ทวี

3. หาข้อมูลที่มาของเทคนิค หรือรูปแบบในหนังสือ สื่อบัตรหรือนิตยสาร ที่ข้าพเจ้ามีความสนใจ

4. ศึกษาผลงานจากศิลปิน

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

1. ไม้อัด ไม้เฟรม

2. ตะปู ค้อน

3. ปืนลม ปืนลม

4. เลื่อยจิ๊กซอร์

5. สีน้ำพลาสติก สีอะคริลิก สีน้ำมัน

6. กาว

7. วัสดุที่นำมาติดปะ กับงานแปรรูปตามรูปแบบของงาน เช่น แผ่นสังกะสี แผ่นสแตนเลส อะลูมิเนียม แผ่นไม้ ท่อนไม้ ผ้าใบ เศษผ้า หรือพลาสติก เป็นต้น

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลงานสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานแต่ละชิ้นล้วนมีที่มาจากองค์ประกอบของข้อมูลต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลจากประสบการณ์ส่วนตัว สภาพแวดล้อม ข้อมูลที่ได้จากหลักการทฤษฎีทางศิลปะ และได้รับอิทธิพลจากศิลปิน หรือปัจจัยด้านอื่นๆ สิ่งเหล่านี้เมื่อผ่านกระบวนการคิด วิเคราะห์และรวบรวมข้อมูลจึงเกิดเป็นแนวทางการคิดหรือทฤษฎีขึ้นมาใหม่ จากการผสมศาสตร์ต่างๆ หรือความแตกต่างที่ไม่เข้ากันจนเกิดความลงตัว เป็นแนวทางสร้างสรรค์เฉพาะตัวต่อไป

อิทธิพลจากสภาพแวดล้อม

ข้าพเจ้าเติบโตมาจากสภาพแวดล้อม วิถีชีวิตชนชั้นสามัญกรรมคา ความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย ข้าพเจ้าซึมซับวิถีชีวิตความเป็นอยู่มาตั้งแต่เล็ก มองเห็นโครงสร้างสถาปัตยกรรมของบ้านเรือนเก่าๆ เป็นลูกสร้างขึ้นมาด้วยไม้ มุงแผ่นสังกะสีบ้างมองเห็นของเครื่องใช้ที่วางอยู่ที่โต๊ะหระเซะเซะ มองเห็นของใช้ที่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ และเสื่อมสภาพไปตามกาลเวลา จึงเป็นที่มาทางแรงบันดาลใจข้างต้นของการสร้างสรรค์ จอห์น คิวอี้ นักปรัชญาชาวอเมริกัน มีความเห็นว่ศิลปะคือประสบการณ์ และประสบการณ์คือการมีชีวิตสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทำให้เรามีความคิดและอารมณ์ความรู้สึกต่อประสบการณ์นั้นๆ หมายถึงศิลปะจะเป็นตัวแสดงแก่นของประสบการณ์ได้ดีที่สุด และฝังตัวอยู่นาน มีความสุขเมื่อระลึกถึง จากคำกล่าวของนักปรัชญาท่านนี้จะเห็นได้ว่า ประสบการณ์ต่อสิ่งแวดล้อมนั้นมีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์งานศิลปะ¹ เมื่อผ่านการวิเคราะห์ในสภาพแวดล้อมต่อความรู้สึกแล้ว ข้าพเจ้าเริ่มเลือกสรรวัสดุและวัตถุมาสร้างผลงานจะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่จะเป็นสิ่งของที่อยู่รอบๆตัว อยู่ในสภาพแวดล้อมไม่ว่าจะเป็นรอบๆที่อยู่อาศัยปัจจุบัน หรืออยู่บริเวณรอบๆตัวของการเดินทางไปยังที่ต่างๆก็ตาม ของที่

¹ ชลูด นิ่มเสมอ, *องค์ประกอบศิลป์* (กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2531), 20.

ถูกทิ้งขว้างอยู่บริเวณทางเดิน ริมนถนน กองขยะ เป็นต้นข้าพเจ้าได้หยิบยกสิ่งเหล่านี้มาสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะ ข้าพเจ้าเล็งเห็นถึงความงามที่อยู่ทั้งภายนอกคือจากร่องรอย คราบความเก่า คราบสีที่หลุดร่อน แสดงถึงเวลาในอดีตของวัสดุและวัตถุ นั้นๆ และความงามที่ซ่อนอยู่ภายใน ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกหวนคิดถึง ความผูกพัน เป็นแรงปะทะภายในที่ทำให้ข้าพเจ้าสนใจและรู้สึกอยากจะทำสิ่งเหล่านี้มาสร้างสรรค์เป็นผลงาน

ภาพที่ 1 อิทธิพลจากสภาพแวดล้อม (ภาพข่าวของวัสดุเหลือใช้ วางอยู่ตามข้างบ้าน)

ภาพที่ 2 อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม (ภาพบ้านเรือนในมุมมองPerspective)

อิทธิพลทางด้านรูปแบบจากเรื่องราวทางสังคม

เจ จอห์น พาเลน (Palen, 1987) อธิบายว่า ความเป็นเมือง เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนประชากรของประเทศที่อยู่อาศัยในเขตเมือง อันเป็นผลมาจากการที่ประชากรเคลื่อนย้ายถิ่นฐานเข้าสู่เมืองหรือ ไปตั้งถิ่นฐานอยู่กันหนาแน่นในบริเวณใดบริเวณหนึ่งหรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าเป็นขบวนการซึ่งชนบทเปลี่ยนรูปแบบมาเป็นเมืองนั่นเอง²

จากคำอธิบายของ พาเลน จะเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย เมื่อจำนวนประชากรขยายสู่เมืองเพิ่มมากขึ้น จำนวนขนาดสังคมเมืองก็จะขยายเพิ่มขึ้นตาม ต่างมุ่งหวังจะพัฒนาคุณภาพชีวิต และก่อให้เกิดทัศนคติและค่านิยมขึ้นใหม่ และในยุคปัจจุบันกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเมื่อเปรียบเทียบกับโลกยุคเก่า การเปลี่ยนเข้าสู่โลกยุคใหม่เริ่มขึ้นราว 100 กว่าปีมานี้ โดยเริ่มจากสังคมตะวันตกแล้วแพร่กระจายไปทั่วโลกในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงใน โลกปรากฏขึ้นชัดเจนหลายประการ เช่น

1. ประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว
2. ขนาดของสังคมต่าง ๆ โดยเฉลี่ยใหญ่ขึ้น
3. มีการตั้งถิ่นฐานเป็นชุมชนถาวรและชุมชนเมืองมากขึ้น
4. สังคมมนุษย์มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ มากขึ้น
5. มีสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นมากมาย
6. มีผลผลิตทางวัฒนธรรม (เช่น ข่าวสาร ความรู้ และบันเทิง)
7. ผลกระทบที่เพิ่มขึ้นมากทั้งชนิดและปริมาณ
8. การจัดระเบียบทางสังคมมีความซับซ้อนมากขึ้น-มีความไม่เท่าเทียมภายในสังคม

และระหว่างสังคมเพิ่มขึ้น

---

² ประวัติศาสตร์และทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงของประชากร, เข้าถึงเมื่อ 7 ธันวาคม 2558, เข้าถึงได้จาก <http://www.dpt.go.th/ITCitdb/txt/pop/pop6.html>

ภาพที่ 3 อิทธิพลทางด้านรูปแบบจากภาพ โครงสร้างสถาปัตยกรรมเมือง
ที่มา: oat-chaiyasith, **Basic COMPOSITION Part 2**, เข้าถึงเมื่อ 7 ธันวาคม 2558, เข้าถึงได้จาก
http://camerartmagazine.com/index.php?option=com_content&view=article&id=213:basic-composition-part-2&catid=52:photo-techniques&Itemid=99

อิทธิพลจากศิลปะป๊อปและผลงานศิลปะป๊อป

ศิลปะเกิดจากศิลปะป๊อปเป็นผู้รังสรรค์ขึ้น ก่อนที่ศิลปะป๊อปจะสร้างผลงานชิ้นสำคัญขึ้นมาได้ก็ล้วนสั่งสมประสบการณ์ เรียนรู้ศึกษาค้นคว้า หาเทคนิควิธีการ และรูปแบบเฉพาะตนจึงเป็นเรื่องปกติที่ศิลปะป๊อปยอมมีครู ครูคือผู้รู้ ผู้ที่มีประสบการณ์ เชี่ยวชาญทางด้านการทำงาน ดังนั้นเส้นทางศิลปะล้วนเป็นเส้นทางที่มีผู้รู้ นักคิด นักทดลองกันมายาวนานก่อนหน้านี้ ข้าพเจ้าขอกล่าวถึงรูปแบบศิลปะและศิลปะป๊อปที่มีอิทธิพลต่อข้าพเจ้า ดังนี้

ศิลปะแอสเซมบลิจ (Assemblage Art)

ศิลปะแอสเซมบลิจ ส่วนใหญ่จะพัฒนามาจากศิลปะลัทธิป๊อปนิยม และศิลปะลัทธิคาตา ซึ่งเคลื่อนไหวอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา ระหว่างปี ค.ศ. 1950-1962 ศิลปินแอสเซมบลิจมีแนวความคิดที่ต้องการรวบรวมหรือสะสมสิ่งต่างๆ ที่หาได้ในขณะนั้นมาจัดหรือประกอบกันเป็นผลงานศิลปะชิ้นใหม่โดยอาจใช้เทคนิคหลายๆอย่างมาผสมกันในงานชิ้นเดียวกัน โดยคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆด้านศิลปะ การสร้างงานศิลปะในลักษณะนี้อาจสร้างเป็นภาพประติมากรรมทั้งลอยตัว ภาพนูน การประดับกับพื้นผิวต่างๆรวมทั้งการเขียนภาพ ระบายสีด้วย³

ภาพที่ 4 ภาพผลงานของ Arman, Chopin' Waterloo, Broken piano on wood panel, 1962

ที่มา: รัชชานนท์ ตาไชสง, หลักการศิลปะ (กรุงเทพฯ: วาดศิลป์, 2546), 95.

³ รัชชานนท์ ตาไชสง, หลักการศิลปะ (กรุงเทพฯ: วาดศิลป์, 2546), 95.

ผลงานของข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากรูปแบบศิลปะแอสเซมบลีโดยข้าพเจ้าได้สรรหาวัสดุที่พบเจอจากสภาพแวดล้อมนำมาสร้างสรรค์ ข้าพเจ้าขอกล่าวถึงความสำคัญของศิลปะแอสเซมบลีที่มีต่อผลงานคือ ข้าพเจ้าใช้วัสดุเหล่านี้ที่พบเจอจากสภาพแวดล้อม ระบายสีบนกระดาษมาปะติดปะต่อจนเกิดรูปร่างรูปทรงหรือรายละเอียดที่ข้าพเจ้าต้องการจะนำเสนอ บางครั้งนำออกมาเป็นภาพนูนสูง การปะติดปะต่อวัสดุของข้าพเจ้าเป็นคั้งการร้อยเรียง เติมแต่งในส่วนที่ขาดหายในความรู้สึก ทั้งทำให้เกิดความสมบูรณ์ และไม่สมบูรณ์ในตัวเอง ภายในรูปทรงที่ทำการตัดเอาแต่เส้นรอบนอก(Die cut) ที่เป็นภาพเหมือนจริง(Realistic) เพื่อขับเน้นถึงคุณค่าและความสำคัญ สร้างเอกภาพระหว่างการติดปะวัสดุและผสมผสานการวาดระบายสี เพื่อหาความเป็นไปได้ในแนวทางจิตรกรรมใหม่ และตอบสนองความคิด ความรู้สึกออกมา

ลัทธิป๊อป อาร์ต(Pop Art)

ป๊อปอาร์ต เป็นศิลปะที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ศิลปินในลัทธินี้มีความเชื่อว่าศิลปะสร้างขึ้นจากสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่ในชีวิตประจำวัน เป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกของประสบการณ์ทั้งหมดของตัวศิลปินเอง ในช่วงเวลาหนึ่งหรือสถานที่แห่งหนึ่งเท่านั้น รูปแบบงานของศิลปินแต่ละคนก็แตกต่างกัน ไปขึ้นอยู่กับความสนใจของแต่ละคนที่ได้พบเห็นและพบเจอ

แนวความคิดศิลปินกลุ่มนี้มีความสอดคล้องต่อการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า คือศิลปินยอมรับสรรพสิ่งที่มีอยู่โดยเฉพาะในสภาวะแวดล้อมซึ่งมองเห็นและรับรู้ได้ ศิลปินบางคนใช้เทคนิคการผลิตแบบอุตสาหกรรมมาช่วยในการสร้างงานด้วยการพิมพ์หรือการถ่ายภาพ และใช้เทคนิคในการสร้างสรรค์เช่นหยดสี สลักสี ป้ายสี ปะติด เป็นต้น ซึ่งการผสมผสานเทคนิคต่างๆ เข้าด้วยกันอาจมาจากแรงบันดาลใจจากลัทธิคาตา และแอสเซมบลีก็เป็นได้ ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างผลงานของศิลปินที่ส่งอิทธิพลทางด้านรูปแบบผลงานต่อข้าพเจ้าดังนี้

โรเบิร์ต ราเชนเบิร์ก(Robert Rauschenberg) เป็นศิลปินชาวอเมริกันผู้ที่เปลี่ยนแปลงตนเองจากศิลปะแบบแอบสแตรกท์ เอ็กเซเพรสชันนิสม์ เป็นป๊อปอาร์ต เป็นศิลปินผู้มีชื่อเสียงที่สุดในเรื่อง “Combined Painting” ซึ่งเป็นการผสมผสานวัสดุต่างๆ เขาจะสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ผสมผสานระหว่างจิตรกรรม ประติมากรรมภาพถ่าย ภาพพิมพ์ผลงานที่ดังและเด่นของเขากล่าวถึงผลงานที่ชื่อว่า “โมโนแกรม”(Monogram) เป็นผลงานชิ้นที่มีชื่อเสียงมาก มีการประกอบฐานที่ตั้งเป็นผลงานแนวแอคชั่น เพ้นท์ติ้ง (Action Painting)และมีแกะสลักที่มีวงล้อสวมรอบลำตัว เป็น

เหมือนประติมากรรมตั้งอยู่บนฐานสี่เหลี่ยม เขาพยายามผสมหรือรวมศาสตร์ไม่จำกัดว่าเป็นพื้นที่ ประติมากรรม หรือเทคนิคต่างๆหล่อรวมผสมผสานเข้าด้วยกัน เขาเรียกเทคนิคนี้ว่า “combined Painting)คือนำวัสดุเหลือใช้หรือใช้แล้วในชีวิตประจำวัน มาสร้างสรรค์ชิ้นใหม่ให้เป็นงานศิลปะ

ภาพที่ 5 ภาพผลงานของ Robert Rauschenberg, Monogram ,Combined Painting, 1955-1959

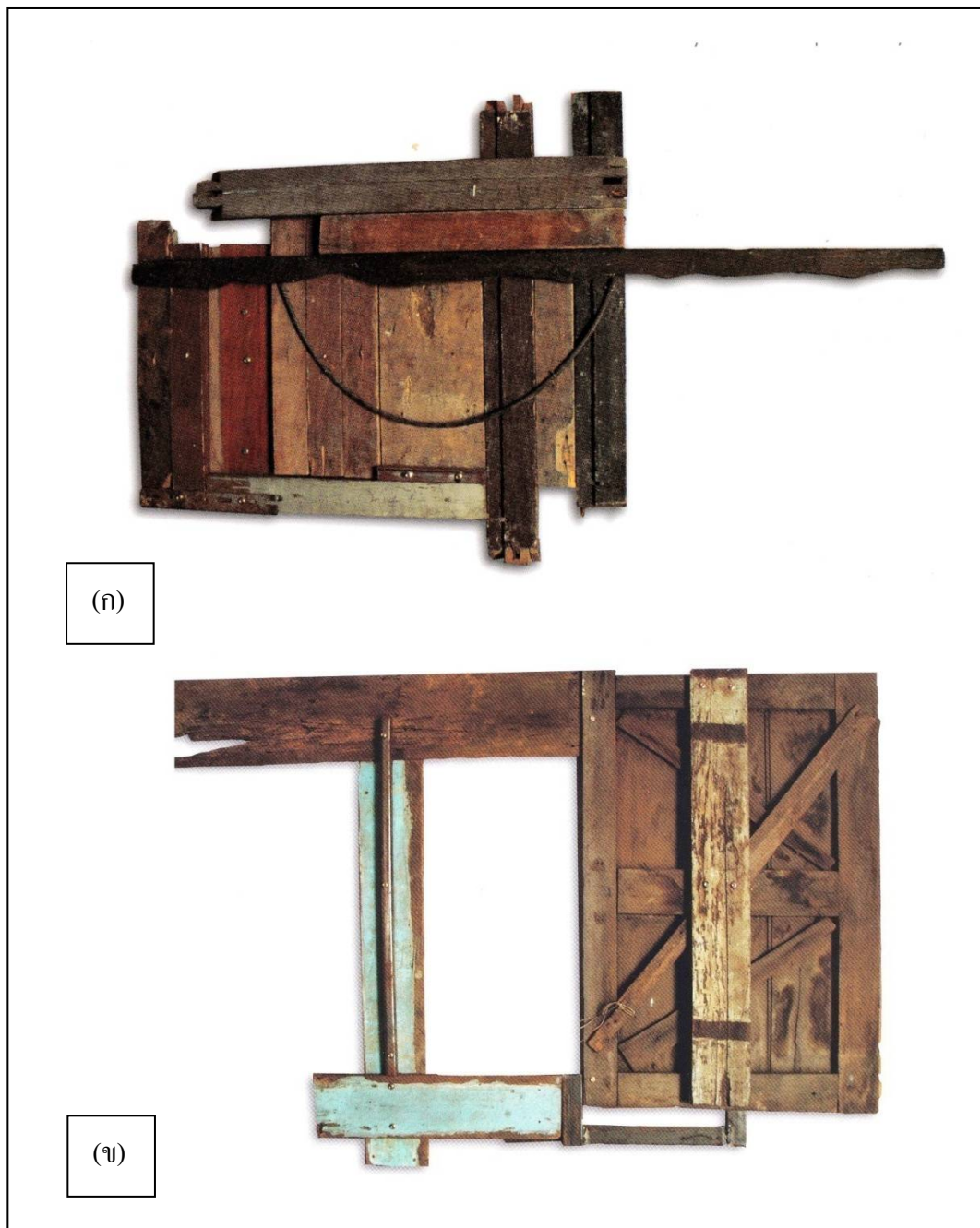
ที่มา: อายตนะ, ลบภาพคนอื่นก็เป็นศิลปะได้, เข้าถึงเมื่อ 8 ธันวาคม 2558, เข้าถึงได้จาก

http://www.maticchon.co.th/news_detail.php?newsid=1295842769

โรเบิร์ต เราชเชนเบิร์ก(Robert Rauschenberg)ถือเป็นศิลปินที่ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลมาโดยตรง ทางด้านความคิดและรูปแบบซึ่งมีความคล้ายคลึง โดยเฉพาะเรื่องของเทคนิควิธีการ “Combined Painting”แต่ในตัวเนื้อเรื่องมีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ผลงานเขามุ่งเน้นด้านแนวคิดสะท้อน สังคมบริโภค แต่ของข้าพเจ้ามุ่งเน้นสะท้อนเรื่องราววิถีชีวิตความเป็นอยู่ ของกลุ่มคนสามัญโดย หยิบยืมเทคนิคของเขามาผสมผสานเป็นในแนวทางสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าเอง และมีจุดมุ่งหมาย เดียวกันคือ “พยายามลดช่องว่างระหว่างศิลปะกับชีวิตลงให้ได้” เพราะบางครั้งศิลปะไม่ใช่สิ่งที่ สูงส่งอะไรเป็นแค่สิ่งสามัญธรรมดาที่ศิลปินหยิบจับมานำเสนอแนวความคิดเท่านั้นเอง

หากกล่าวถึงศิลปินที่เป็นแรงบันดาลใจหรือส่งอิทธิพลทางด้านเทคนิค วิธีการในการ นำวัสดุ มาใช้สร้างสรรค์แล้วของกล่าวถึงศิลปินอีกท่าน เป็นศิลปินไทยที่มีความคิดความสามารถ อีกท่านหนึ่งคือ วิชญ มุกดาภิณี ศิลปินท่านนี้มีความคิดและการสร้างสรรค์คล้ายคลึงกับลัทธิ ป๊อป อาร์ต(Pop Art) คือการนำวัสดุจากชีวิตประจำวัน ผสมผสานเทคนิคหลากหลายแสดงออกผ่านงาน ศิลปะในรูปแบบของเขา มีผลงานที่ส่งอิทธิพลต่อข้าพเจ้าหลายชิ้น

ผลงานศิลปะแนวสื่อประสม แสดงชีวิตผ่านวัสดุและวัตถุ ในผลงานงานชุด “นัยของ วัตถุ” ส่งอิทธิพลทางด้านความคิดและการเลือกใช้วัสดุ กับข้าพเจ้าเขาบอกว่าวัตถุแต่ละชนิดล้วนมี ที่มา จุดประสงค์ในการสร้าง และหน้าที่การใช้งานที่แตกต่างกัน เช่น เศษไม้จากอาคารบ้านเรือน หรือเศษเหล็กจากเครื่องจักร และข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ เมื่อเราเห็นวัตถุเหล่านี้เราย่อมเกิดจินตนา การได้ถึงชีวิต ของผู้ใช้งานในขณะนั้น แต่ศิลปินได้นำสิ่งของวัตถุเหล่านั้นมาประกอบ สร้างสรรค์ แปรสภาพรูปทรงไปสู่แบบนามธรรม เพื่อตอบสนองอารมณ์ความรู้สึก และเสนอแนวความคิด ความหมาย สภาพแวดล้อม และความรู้สึกขึ้นมาใหม่ ผลงานชุดนี้สอดคล้องกับงานสร้างสรรค์ของ ข้าพเจ้าซึ่งเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของคน แต่มีความแตกต่างกันในรูปแบบ งานของข้าพเจ้าแสดงออก ในรูปแบบเหมือนจริง(Realistic)โดยเลือกสรรวัสดุเหลือใช้ หรือวัตถุที่แสดงความหมายและชีวิต ของคนในสังคมมานำเสนอ และได้นำวัสดุและวัตถุหน้าที่ใช้งานเดิมมาประกอบกันขึ้นใหม่แต่อาจ มีการลดทอนหรือเพิ่มเติมรายละเอียดเพิ่มขึ้นมา โดยใช้หลักองค์ประกอบศิลป์เข้ามาช่วย

ภาพที่ 6 ผลงานของ วิชญ มุกตามณี

(ก) Implication of Materials No.5, Assemblage of Found Objects, 85 × 145 cm. 2008.

(ข) Implication of Materials No.6, Assemblage of Found Objects, 115 × 170 cm. 2008.

ภาพที่ 7 ผลงานของ วิชญ มุกดามณี, Village's Vermont, No.9

Assemblage of Found Objects, 220 × 125 cm. 2007.

Location: Vermont Studio Center, Vermont, USA⁴

---

⁴ วิชญ มุกดามณี, ภัณฑกรเมือง-นัยของวัตถุ (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อมรินทร์), 2551.

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการงานสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุด “สัจจะจากวัตถุกับวิถีชีวิต” จะเห็นได้ว่าข้าพเจ้า มุ่งเน้นนำเสนอความจริง ของวัสดุและวัตถุผ่านรูปร่างรูปทรงของกลุ่มคนวิถีชีวิตสามัญ ภายใต้ แนวความคิด เริ่มมาจากรื่องราวในชีวิตประจำวัน และประสบการณ์จากอดีตถึงปัจจุบัน นำไปสู่ การกำหนดรูปแบบของงาน เทคนิควิธีการแบบจิตรกรรมผสม(Combined Painting) ผสมผสาน ระหว่างการวาดเขียน(painting)กับ วัสดุเหลือใช้(Found object)มารวมกันเพื่อตอบสนองแนวคิดที่ ต้องการนำเสนอออกไป

การดำเนินการงานสร้างสรรค์

เมื่อมนุษย์ทุกคนย่อมต้องปรับสภาพให้เข้ากับสังคมในปัจจุบันให้ได้ เพื่อความอยู่รอด วันหนึ่งได้ไตร่ตรองทางด้านความคิด บางครั้งข้าพเจ้าโหยหาสิ่งที่เคยมีมาในอดีต หรือเคยพบเจอ และมีประสบการณ์ร่วม ข้าพเจ้าจึงมองสภาพแวดล้อมปัจจุบัน พยายามดึงนำมาเชื่อมโยงเรื่องราว ในอดีต มองหาวัสดุ-วัตถุ ที่มีเรื่องราวและหน้าที่ ความหมายในตัวของมันเอง นำมาใช้ในการ สร้างสรรค์แสดงความจริงเดิมทางวัตถุ ซึ่งเราไม่สามารถไปเปลี่ยนแปลง ครอบความเก่า สีหลดคร่อน หรือรอยผุของวัตถุเดิมนั้นได้ ความความจริงแท้ที่มันเกิดขึ้นเองตามกาลเวลา และเงื่อนไขของเวลา นั้นสร้างมิติทางความรู้สึกแก่ข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้ามองเห็นวัตถุชิ้นหนึ่งที่ถูกวางอยู่ หรือถูกทิ้งขว้าง อยู่ นั้น ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความไม่สมบูรณ์ ความผุพัง ไม่มีความงามทางกายภาพ แต่ข้าพเจ้านำวัสดุและ วัตถุเหล่านี้มาจัดการทางศิลปะ ภายใต้รูปทรงที่ข้าพเจ้ากำหนดขึ้นมา

การกำหนดรูปแบบในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าเริ่มออกสำรวจ สภาพแวดล้อมทั้งในสภาพแวดล้อมในชีวิตประจำวัน โดยรอบ หรือพื้นที่ ที่ข้าพเจ้ามีความสนใจ เมื่อเจอมุมที่ต้องการนำเสนอ มุมๆนั้นอาจจะ เป็นภาพทิวทัศน์ ภาพหุ่นนิ่ง ภาพโครงสร้างของบ้านเรือน หรืออื่นๆในสภาพแวดล้อมนั้น ข้าพเจ้าวางโครงสร้างใน ส่วนที่ต้องการนำเสนอ กำหนดจุดเด่น จุดรองของรูปทรงนั้น และกำหนดพื้นที่ว่าง หรือส่วนที่

แสดงเนื้อหาตนเองไม่ได้เป็นการจำลองภาพมาทั้งหมด และวางโครงสร้างการนำวัสดุเข้ามาใช้ รวมถึงทิศทางและรายละเอียด ให้สอดคล้องกับรูปทรงของภาพ นอกจากนี้เมื่อได้ภาพที่ต้องการ นำเสนอแล้ว ข้าพเจ้ายังนำวัตถุ-วัสดุในพื้นที่ที่ข้าพเจ้าได้สำรวจ นำกลับมาด้วยเพื่อเป็นการแสดงถึง วัสดุ กับพื้นที่ใส่ไว้ในงานอีกด้วย

ขั้นตอนดำเนินงานและวิธีการสร้างสรรค์

เทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ผลงานเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการทำงานศิลปะเพราะ เป็นสิ่งที่ทำให้รู้ว่า เราแสดงออกถึงผลสัมฤทธิ์หรือไม่ หรือบรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงใด ดังนั้น เทคนิควิธีการจะมีความเฉพาะตัวศิลปินเอง ซึ่งอาจจะเหมือนหรือคล้ายคลึงกันทางด้านเทคนิค วิธีการแต่ข้าพเจ้าเชื่อว่า ไม่เหมือนกันอย่างแน่นอน ข้าพเจ้าจะเริ่มอธิบายขั้นตอนการสร้างสรรค์ ดังนี้

1. ออกสำรวจในสภาพแวดล้อม ที่มีกลุ่มคนทั่วไป มองหาที่อยู่อาศัยของกลุ่มคนชนชั้น สามัญเป็นหลัก สำรวจแม้จะเป็นวัตถุสิ่งของ ชาวของเครื่องใช้ โครงสร้างบ้าน ทุกอย่างที่น่าสนใจ จด บันทึกข้อมูล รวบรวมภาพคร่าวๆและบันทึกภาพไว้หลายๆมุมมอง เพื่อใช้เป็นเลือกทางด้านรูปแบบให้ สอดคล้องกับแนวคิด

2. เมื่อได้มุมหรือภาพที่ต้องการนำมาสร้างสรรค์แล้ว เริ่มกำหนดรูปแบบโดยกำหนด รูปร่างรูปทรงก่อนว่าเป็นภาพของอะไร ทำภาพร่าง(Sketch)ขึ้นมาโดยการตัดมาแต่เส้นรอบนอก (Die cut) ในส่วนที่ต้องการจะเสนอเท่านั้นและวางทิศทางของการนำวัสดุมาทำการติดปะ (Collage)ลงบนชิ้นงานคร่าวๆไว้

3. เมื่อได้ภาพร่าง(Sketch)ที่ผ่านการออกแบบแล้วนั้น ข้าพเจ้านำมาเป็นแบบเพื่อ สร้างสรรค์งานจริง โคนการร่างภาพบนแผ่นไม้ เพื่อได้พื้นรองรับที่คงทนและแข็งแรงข้าพเจ้าจึง เลือกทำลงบนไม้ และที่สำคัญเราสามารถตัดในส่วนที่ไม้ต้องการออกได้

4. เมื่อร่างลงบนแผ่นไม้เสร็จแล้ว เราทำการ(Die cut)รูปทรงของงาน เหลือไว้แต่สิ่งที่เป็นพื้นรองรับหรือตัวงานไว้ ทำการรองพื้นด้วยการทาสีตามที่ต้องการ

5. สรรหาวัสดุ-วัตถุที่ได้มาจากการสำรวจ เก็บได้ หรือรับซื้อมา ตามความต้องการและ สำคัญต่อผลงาน มาลองออกแบบวางในงาน บางจุดข้าพเจ้าใช้วัสดุเดิมของมันเลยมาประกอบ เพื่อ แสดงชีวิตของวัตถุ-วัสดุ หรือนำตัววัตถุมาย่อย เพื่อสร้างให้เกิด ทักษะในงานเช่น สร้าง จุด เส้น สี ร้อยรอยหรือรูปทรงจากวัสดุ ผสมผสานกับการวาด จิตเขียนและระบายสี ซึ่งขั้นตอนการจัดวาง วัสดุและวาด ระบายสีนี้นั้น เป็นขั้นตอนที่สำคัญมากๆเพราะ จะถ่ายทอดออกมาให้ได้อารมณ์ตามที่

ต้องการนั้นอยู่ที่ขั้นตอนนี้ และสิ่งที่ยากคือความลงตัว ของวัสดุ ในตัวงานบางครั้งมากไปหรือน้อยไปและต้องหาความกลมกลืนระหว่างวัสดุกับการวาด ระบายสีให้เกิดเอกภาพต่อไปอีกด้วย

6. เมื่อสร้างสรรค์ผลงานอย่างลงตัวและเสร็จสมบูรณ์แล้ว งานข้าพเจ้าถือว่ายังไม่เสร็จ เพราะสิ่งที่สำคัญอีกอย่างคือ การติดตั้งผลงานเพราะพื้นที่ว่างของพื้นผนังนั้นมีความสำคัญ ต่อผลงานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าต้องใช้ทดลองในการติดตั้ง โดยใช้เส้นระดับสายตาเป็นหลักใช้เป็นหลักคิดเพื่อให้ผลงานสัมพันธ์ไปกับมุมมองของผู้ชมงานอีกด้วย

7. เมื่อเสร็จจากการติดตั้งแล้วนั้นขั้นตอนสุดท้ายที่สำคัญไม่แพ้กันก็คือ การตรวจเช็คงาน ว่าจากการสร้างสรรค์และติดตั้งไปแล้วนั้น ตัวงานแสดงผลได้ดีหรือไม่ บางครั้งอาจต้องปรับเปลี่ยนมุม ทิศทางหรือตำแหน่ง ยิ่งถ้างานข้างขึ้นที่มีชิ้นงานหลายๆส่วนประกอบกัน ต้องใช้ความรู้สึก คิดสด ณ ตรงนั้นด้วยเพื่อให้เกิดความลงตัว และสัมฤทธิ์ผลในที่สุด

ทัศนธาตุหลักที่ใช้ในงานสร้างสรรค์

แน่นอนว่าการที่จะสร้างสรรค์ศิลปะชิ้นมาตั้งขึ้นให้เกิดความงามแล้ว ศิลปินต้องเรียนรู้เรื่องหลักองค์ประกอบศิลป์ หากวิเคราะห์ศิลปะทุกชิ้นมี ทัศนธาตุ(Visual Elements) ซ่อนอยู่ ขึ้นอยู่กับผลงานชิ้นไหน ศิลปินแสดงข้อใจออกมาเป็นหลักและเด่นชัดที่สุด ข้าพเจ้าเรียงทัศนธาตุตามลำดับในผลงานชุด “สัจจะจากวัตถุกับวิถีชีวิต” ดังนี้

1. รูปทรง(Form)

ผลงานของข้าพเจ้านั้นหากมองผ่านๆแน่นอนว่าจะเห็นรูปทรงจากตัวงานก่อนเป็นอันดับแรก เพราะจากเทคนิคที่ข้าพเจ้าทำการคัดรูปทรงโดยการ(Die cute)ส่วนที่ไม่ต้องการออก ก็จะเหลือแต่รูปทรงที่ต้องการที่เด่นชัดมากขึ้น รูปทรงในงานของข้าพเจ้าจึงมีความสำคัญเป็นอันดับต้นๆเพราะเป็นตัวสัญลักษณ์สำคัญที่จะบอก ให้ผู้ชมงาน ได้รู้ว่าเป็นรูปทรงของอะไร และมาจากที่ใด ดังนั้นการเลือกรูปทรงใดมานั้นต้องคำนึงถึงมุมมองด้วยเช่น ภาพบ้านที่ถูกมองเสยขึ้นด้านบน ภาพหุ่นนิ่งที่วางอยู่ด้านล่าง และรูปทรงเหล่านี้สามารถสร้างมิติลวงระยะทางสายตา ให้มองเห็นว่าวัตถุนั้นอยู่ไกลโดยมีขนาดเล็ก หรือเน้นความสำคัญ โดยการกำหนดให้รูปทรงมีขนาดใหญ่เกินจริงหรือมีรูปทรงที่ผิดเพี้ยนจากความเป็นจริงก็เป็นได้ รูปทรงจึงมีความสำคัญในลำดับแรกๆของศิลปินผู้สร้างสรรค์

2. พื้นที่ว่าง(space)

พื้นที่ว่างเป็นเหมือนส่วนหนึ่งของงานข้าพเจ้า พื้นที่ว่างเปรียบเหมือนพื้นที่ที่ขาดหายไปในตัวผลงานซึ่งจะแสดงความหมายแฝงถึงความไม่สมบูรณ์ ของรูปทรงทำให้เกิดผลทางความรู้สึกของผู้ชมงานก็เป็นได้ ดังนั้นการออกแบบตัวผลงาน ต้องคำนึงถึงผลที่จะเกิดต่อการ

มองเห็นด้วยจึงต้องมีการทดลองจัดวาง เว้นที่ว่างแค่ไหนจึงจะให้ผลสัมฤทธิ์ของงานได้มากที่สุด แนนอนการมีพื้นที่ว่างนั้นมากหรือน้อยมีผลต่อความรู้สึกทั้งสิ้น หากเว้นพื้นที่ว่างให้เหลือน้อยกว่าความเป็นจริงผู้ชมงานอาจรู้สึกถึงการที่ถูกบีบ อึดอัด แต่ก็ไม่เสมอไปอยู่ที่เจตนาของเจ้าของผลงาน ส่วนพื้นที่ว่างในงานของข้าพเจ้าแล้วเป็นการเว้นพื้นที่ว่าง “เสมือนจริง” สร้างมิติลวงตาของพื้นที่นั้น หรือความเหมือนจริงของรูปทรงที่ข้าพเจ้านำเสนอ เป็นดั่งการสะกด ดึงผู้ชมงานราวกับเข้ามาในงานจริง

3. น้ำหนัก(Tone) แสง-เงา(Light and shadow) และสี(Colors)

บนพื้นฐานของความเหมือนจริงแล้วนั้น การที่ต้องการแสดงให้ภาพของเรามีมิติที่สมจริง ศิลปินจำเป็นต้องสร้างมิตินั้น โดยการให้ค่าน้ำหนักในงานให้เหมือนจริงหรือใกล้เคียงที่สุด จะให้ค่าแสงและเงาหนักไปทางใดก็ได้แล้วแต่ชิ้นงาน ค่าน้ำหนักและแสงเงานั้นก็มีความจำเป็นต่อผลงานของข้าพเจ้าเช่นกัน เพราะข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดความเหมือนจริงของรูปทรงจึงจำเป็นต้องมีการสร้างมิติจากการ วาดและระบายสี สีที่ข้าพเจ้าใช้ในงานมีหลายชนิดทั้งสีน้ำ พลาสติก ซึ่งใช้รองพื้นชิ้นงานเพราะมีความดันไม่เงา และสีอะคริลิก ใช้สำหรับการขึ้นรูปหรือใช้ระบายในส่วนที่จำเป็นเช่น การระบายภาพ หิน อัญมณี เป็นต้นหรือเหมาะกับภาพที่มีพื้นผิวที่แห้ง แข็ง ไม่เงาตามคุณสมบัติของสีอะคริลิก ส่วนสีน้ำมัน ข้าพเจ้าใช้ระบายในส่วนที่ต้องการเน้น ค่าน้ำหนัก ให้ความรู้สึกเหมือนจริง มีรสชาติและชีวิตชีวา ในส่วนใหญ่ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้สีน้ำมันเป็นหลัก จะเห็นได้ว่าทั้ง3ส่วนนี้มีความสำคัญ และสัมพันธ์กับไปหมด ต่อภาพที่มีความเหมือนจริง ศิลปินที่ทำงานเหมือนจริง จึงเทความสำคัญกับ “ทัศนธาตุ” ขึ้นเป็นอย่างมาก

4. พื้นผิว(Texture)

สำหรับข้าพเจ้าคิดว่า พื้นผิว เป็นทัศนธาตุอีกข้อที่สำคัญเป็นอย่างมากในผลงานของข้าพเจ้า เพราะงานของข้าพเจ้าแสดงเทคนิคนอกเหนือจากการวาด ระบายสีแบบดั้งเดิมโดยข้าพเจ้าใช้วัสดุ และวัตถุ เข้ามาติดปะ(Collage)ร่วมในงานด้วย พื้นผิวของตัววัสดุนั้นเป็นตัวที่ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกเป็นอย่างดีเช่น แผ่นสังกะสีเก่าที่เต็มไปด้วยรอยรอยของคราบสีของสนิม ก็ให้อารมณ์ความรู้สึกจากการมองเห็นซึ่งต่างจากแผ่นสังกะสีใหม่อย่างสิ้นเชิง แล้วยิ่งถ้าได้สัมผัสโดยการจับด้วยมือแล้วนั้น ก็จะเกิดความแตกต่างของพื้นผิวของตัววัสดุและวัตถุ นั้นด้วย ดังนั้นความความเก่า ร่องรอยผุพัง จึงเป็นสัญลักษณ์สำคัญของการถ่ายทอดในตัวตนของข้าพเจ้า นอกจากนี้พื้นผิวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติแล้ว ข้าพเจ้ายังสร้างพื้นผิวในตัวตนเพิ่มเติมอีกด้วย เช่น เราต้องการเน้นรูปทรงตรงจุดนี้ให้มีปริมาณ หนาหนูน ข้าพเจ้าจัดการโดยใช้สีโปะปูน มาปิดป้ายจนเกิดมิติความนูนในงานนั้นขึ้นมา และสีที่ได้จากธรรมชาติของตัววัตถุนั้นจริงๆก็ให้ผลต่างจาก การ

ที่เราระบายด้วยสีอะครีลิก เช่น ข้ำพเจ้าสร้างพื้นผิวด้วย ปูน ทราย ซึ่งนำมาใช้ในบางส่วนใน
ตัวงานเพื่อให้เกิดความสมจริงทั้งเรื่องของสีและพื้นผิว

5. จุด(Dot) และ เส้น(Line)

ทั้งจุดและเส้นจะเป็นทัศนธาตุข้อสุดท้ายที่ผู้ชมงานจะสัมผัสในตัวงานของข้าพเจ้า
ได้จากการชมงานระยะใกล้ ที่จะเห็นจุดและเส้นเป็นรายละเอียดในตัวงานของข้าพเจ้า จุดและเส้นที่
เกิดขึ้นก็มีทั้ง2แบบโดยการวาด ชูคจิ๊ด เขียน สร้างจุดและเส้นด้วยดินสอ สี เป็นต้น และทั้งที่เกิด
จากการนำวัสดุมาข่อยให้เป็นชิ้นเล็กๆ ที่ข้าพเจ้านำมาประกอบ ร้อยเรียง ติดปะลงพื้นที่ที่ต้องการ
จะมองเห็นเศษวัสดุที่ข้าพเจ้าติดปะลงไปเป็น ทั้งจุดและเส้น ซึ่งมีความสำคัญเป็นตัวที่สามารถ
แสดงเนื้อหา เรื่องราวอีกด้วย จุดและเส้นจึงเป็นการแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดต่อหน้า
งาน และสัมผัสถึงความลงตัว ความงาม เกิดทิศทางจากการร้อยเรียงเศษวัสดุ สร้างจินตนาการให้แก่
ผู้ชมงาน ได้ติดต่อ และที่สำคัญสร้างให้เกิดความขัดแย้งระหว่างจุดและเส้นกับรูปทรงให้เกิดความ
ลงตัวอีกด้วย

วิเคราะห์ทางด้านเทคนิควิธีการของงานสร้างสรรค์

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นผลงานชุด “สัจจะจากวัตถุกับวิถีชีวิต” จะเห็นถึงกระบวนการ
ทางความคิด กระบวนการการทำงาน ซึ่งเป็นสองส่วนที่มีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์ หากจะมา
วิเคราะห์สรุปทางด้านเทคนิควิธีการแล้วนั้น ข้าพเจ้าขอกล่าวถึงความหมาย ความสำคัญ ของตัว
เทคนิควิธีการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าดังนี้

ผลงานของข้าพเจ้าเป็นผลงานที่สร้างขึ้นด้วยวิธีการทางความคิดแบบ จิตรกรรม เป็น
ผลงานที่ใช้เทคนิคที่เรียกว่า จิตรกรรมเทคนิคผสม(Combined Painting) เป็นภาพสองมิติ ที่มีการ
ติดตั้งบนผนัง มีรูปแบบความเหมือนจริงโดยถ่ายทอดผ่านรูปทรง ของ วัตถุสิ่งของ ภาพทิวทัศน์
โครงสร้างบ้านเรือน เป็นต้น ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับคน แสดงวิถีชีวิต โดยใช้ความจริงของวัตถุเข้ามา
ใช้ในงาน โดยการติดปะ(Collage) ให้มีเนื้อหาที่สมบูรณ์ขึ้นและเป็นรายละเอียดในตัวงานเพื่อแสดง
เนื้อหาเรื่องราวที่อยู่ภายใต้แนวความคิดที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ

ความหมายหรือนิยามทางรูปแบบและเทคนิค

1. เศษวัสดุ

ผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าจะสังเกตเห็นได้ว่าข้าพเจ้าจะมุ่งเน้นไปที่เศษซากวัสดุเก่า ซึ่งเศษซากวัสดุนั้นมีผลต่อทางความรู้สึก นึกคิดของข้าพเจ้าข้าพเจ้าเปรียบมันเป็นเหมือนแรงจูงใจแรกที่น่าข้าพเจ้าไปสู่ผลงานสร้างสรรค์ เพราะข้าวของเครื่องใช้ หรือสภาพบ้านเก่าที่ผ่านกาลเวลายาวยิ่งเก่ามากก็ยิ่งนานมาก ตามลำดับเมื่อเห็นสิ่งเหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้าประทับใจในร่องรอยที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ มันชวนให้ข้าพเจ้าฝันถึงวันเวลาในอดีต วันเวลาเก่าๆในประสบการณ์ของข้าพเจ้า จึงเป็นเหตุผลที่ข้าพเจ้ามักจะเลือกใช้เศษซากวัสดุ ที่มีอยู่รอบตัวเรา ในสภาพแวดล้อมนั้นๆที่เราอยู่ ข้าพเจ้ายอมรับในความจริง ในความเป็นจริงที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้หมายถึงเงื่อนไขของกาลเวลาและเชื่อว่าสิ่งเหล่านี้เป็น “ศิลปะ” ของข้าพเจ้า จุดเชื่อมโยงระหว่างศิลปะกับข้าพเจ้านั้นคือความรู้สึก ในขณะที่พบ ขณะที่ถ่ายทอด และนำเสนอ ข้าพเจ้าเป็นเพียงผู้ที่จะมาเล่าเรื่องราวจากความรู้สึก ประสบการณ์ให้ผู้อื่นฟังเท่านั้นเอง

2. รูปทรงในงานสร้างสรรค์

รูปทรงเป็นเหมือนหน้าตา ของสิ่งที่เราต้องการจะนำเสนอให้ผู้ชมงานได้รับรู้ถึงสิ่งที่เราจะบอกรูปทรงจึงมีผลต่อความรู้สึก ขนาดใหญ่หรือเล็กเป็นการบอกผู้ชมเหมือนการเน้นย้ำ ตะโกนบอกเสียงดัง หรือผลักคนดูออกไป หากใช้รูปทรงขนาดใหญ่ หรือเป็นการค่อยๆเล่า มีชั้นเชิงในการเรียบเรียง โดยการ ใช้รูปทรงหลายๆรูปทรงมาเรียงต่อกัน โดยให้แต่ละส่วนมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันและกัน ศิลปินจึงเลือกใช้รูปทรงที่มีความแตกต่างกันถึงแม้จะทำงานเนื้อเรื่องเดียวกัน เรื่องของการใช้รูปทรงจึงขึ้นอยู่กับรสนิยม บอกถึงอุปนิสัย ใจคอได้อีกด้วยส่วนรูปทรงที่ข้าพเจ้าเลือกมาใช้ในงานนั้น เป็นรูปทรงที่มีความสามัญธรรมดาเหมือนกับตัวเนื้อเรื่อง โดยส่วนตัวข้าพเจ้าเป็นคนที่ชอบใช้ชีวิตเรียบง่าย ไม่ซับซ้อน จึงเลือกรูปทรงที่ง่ายๆตามรสนิยมเป็นคนเลือกที่จะบอกตรงๆ โดยการเลือกบอกเป็นงานแบบรูปธรรม(concrete object) คือดูรู้ว่าเป็นรูปอะไรเป็นคนพูดความจริง เถ่าความจริงด้วยนิสัยแบบซื่อๆตรงไปตรงมาเป็นภาพเหมือนจริง แต่ภายในตัวงานแอบมีความสนุกสนานถ่ายทอดออกมาโดยการร้อยเรียงเศษวัสดุ ที่เป็นแบบนามธรรม(Abstract)เป็นรายละเอียดที่อยู่ภายในงาน รูปทรงที่ใช้มักจะเป็นภาพวัตถุสิ่งของ อาคาร บ้านเรือน ที่ส่วนใหญ่ไม่มีภาพคนแต่แสดงเรื่องราวของคน

3. พื้นที่ว่างในการสร้างสรรค์

พื้นที่ว่างเป็นดังส่วนที่เราไม่เห็นรูป ซึ่งแน่นอนว่าหากเราเลือกใช้เป็นส่วนหนึ่งของงานแล้ว มันย่อมมีความจำเป็น การเว้นพื้นที่ว่าในความหมายของข้าพเจ้ามันคือการไม่บอกบางสิ่งที่กำลังพูดถึง ดังนั้นในภาพอาจเกิดคำถามจากความไม่สมบูรณ์ ซึ่งรูปทรงที่ข้าพเจ้าแสดง

ออกมานั้นข้าพเจ้าต้องการเน้นย้ำหรือให้ผู้ชมงานได้เห็นคุณค่าอย่างตรงไปตรงมา ในงานของข้าพเจ้าไม่ได้เป็นเพียงพื้นที่ที่มีอยู่และพื้นที่ที่หายไปเท่านั้นนอกจากนี้ ข้าพเจ้าได้กำหนดให้ผู้ดูงานมองงานให้สัมพันธ์กับมุมมองความจริงด้วยเช่น ภาพบ้านชั้น2ที่ข้าพเจ้าได้กำหนดให้ผลงานชิ้นนี้สูงมาก สูงราวกับบ้านที่อยู่ชั้นบนจริงๆ และกำหนดให้ผู้ชมงานเงยหน้ามองงานโดยการติดตั้งไว้ผนังด้านบนนอกจากนี้แล้วพื้นที่ว่างในงานจะทำงานได้ดี ก็คือเราต้องนำเสนอผลงานที่ใช้เส้นระดับสายตาเข้ามาช่วย ทำให้รู้สึกสมจริงถึง สิ่งที่อยู่ใกล้และไกล พร้อมกับผลักระยะด้วยน้ำหนัก สิ่งเหล่านี้เป็นกลยุทธ์ที่ศิลปินสร้างเงื่อนไข ระหว่างผลงานกับผู้ชมงาน

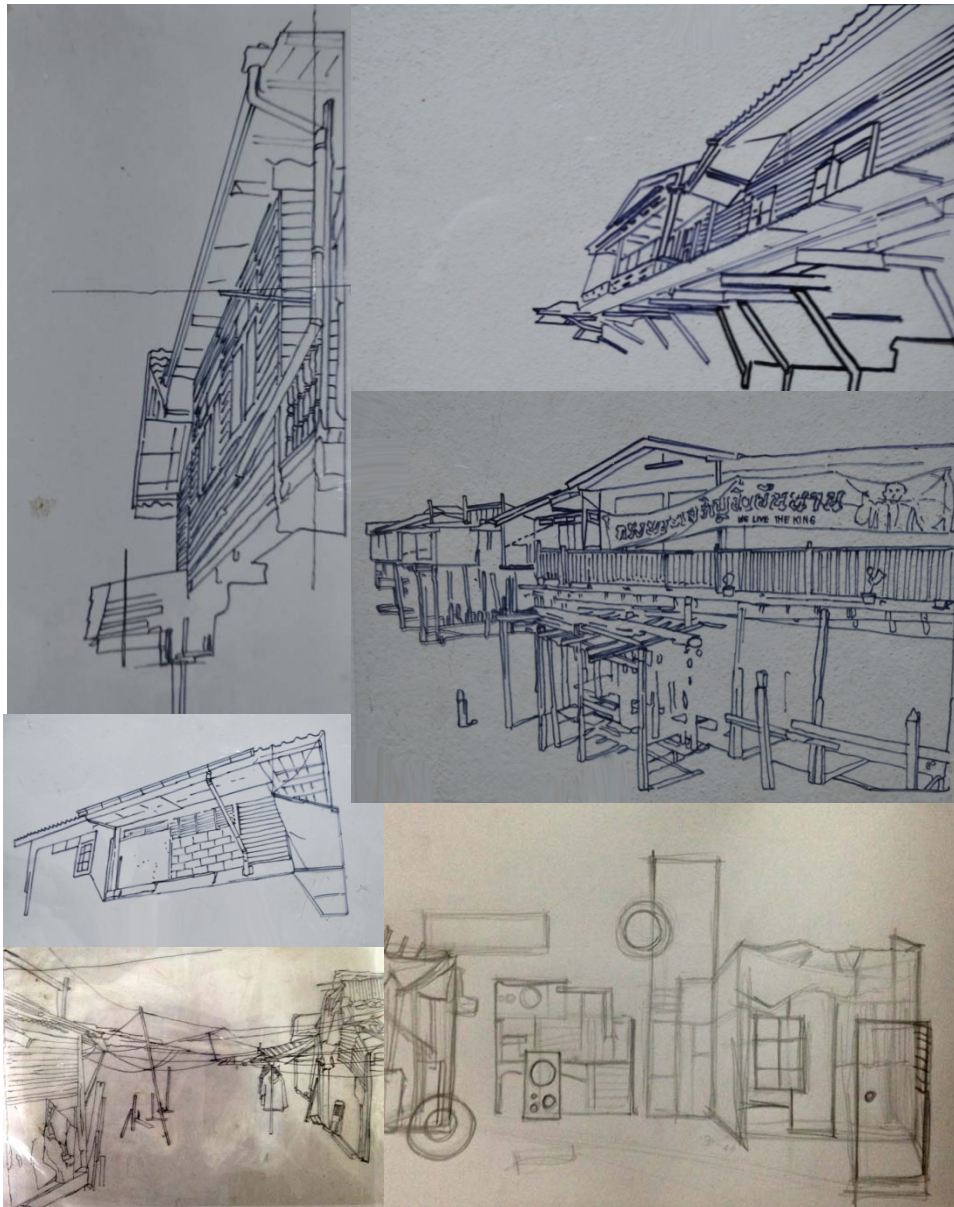
ภาพที่ 8 ภาพอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ภาพที่ 9 ภาพวัสดุและวัตถุในการสร้างสรรค์เช่น แผ่นไม้ ตู้น้ำ โต๊ะไม้ แผ่นกระเบื้อง ล้อยาง
บานหน้าต่างไม้ แผ่นอลูมิเนียม

ภาพที่ 10 ภาพวัสดุและวัตถุที่พบเจอในสภาพแวดล้อมเช่น แผ่นไม้ ท่อนไม้ เชือก แผ่นสังกะสี
ผ้าใบ โຕ้ะเหล็ก

ภาพที่ 11 ภาพร่างบนกระดาษและแผ่นใส

ภาพที่ 12 ภาพแบบร่าง สร้างมิติบนภาพถ่าย

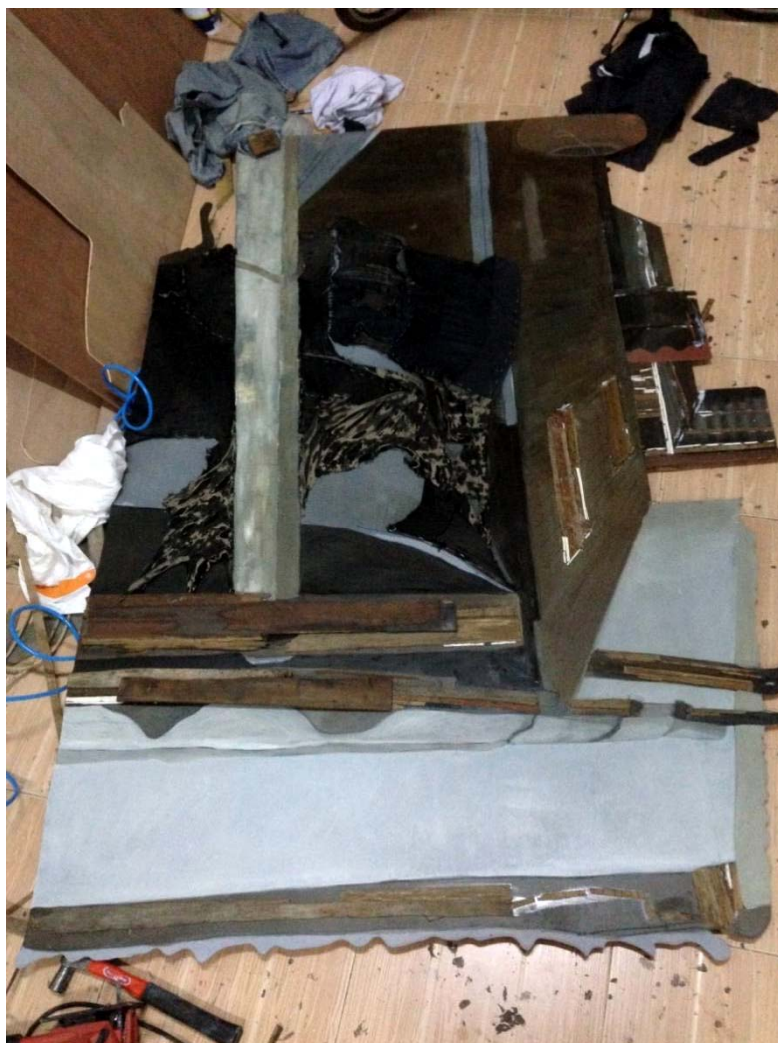

ภาพที่ 13 ภาพขั้นตอนล่างภาพบนงานจริง

ภาพที่ 14 ภาพขั้นตอนการสร้างพื้นผิว และวางโครงสี

ภาพที่ 15 ภาพขั้นตอนเริ่มปะติดวัสดุ

ภาพที่ 16 เก็บรายละเอียดระหว่างการติดปะวัสดุกับระบาสีให้เข้ากัน

ภาพที่ 17 ภาพทดลองการติดตั้งผลงานบนผนัง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์งานสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยในหัวข้อ “สัจจะจากวัตถุกับวิถีชีวิต”เป็นการทำงานอย่างต่อเนื่อง เกี่ยวกับเรื่องราวของคน แต่นำเสนอด้วยรูปทรงวัตถุสิ่งของ โครงสร้างบ้านเรือน สภาพแวดล้อม สิ่งที่คุณสามัญธรรมดา ยกย่องให้เห็นคุณค่า บ่งชี้ถึงความคิด ความหมาย ความรู้สึก ด้วยเทคนิควิธีการทางศิลปะส่วนตัว ข้าพเจ้าจะอธิบายตามลำดับไปดังนี้

ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

ในช่วงผลงานสร้างสรรค์ระยะแรกข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดเรื่องราวของกลุ่มคนในวิถีชีวิตทั่วไป เป็นชีวิตของพ่อค้าแม่ค้า ตลาด ร้านเสริมสวย ร้านกาแฟโบราณ ร้านอาหารริมทางเดินเป็นต้น ข้าพเจ้าพยายามถ่ายทอดชีวิตของคนเหล่านี้ผ่านรูปทรงของหุ่นนิ่ง ข้าวของเครื่องใช้ ยานพาหนะ ที่เป็นสิ่งสำคัญในการประกอบอาชีพ ข้าพเจ้าได้พยายามหยิบยกเรื่องราวของชีวิตธรรมดาๆ มานำเสนอผ่านมุมมองเหมือนจริง มีการคิดปะวิศดูที่มีรายละเอียดเป็นภาพแบนนามธรรมผสานระหว่างกันให้เป็นตั้งชีวิตที่กำลังขับเคลื่อนตลอดเวลา และมีความงามซ่อนอยู่ภายในรูปทรงเหล่านั้น และติดตั้งในแบบเสมือนจริง และพยายามสร้างมิติที่ไม่ใช่ระนาบแบนหรือระนาบสองมิติเท่านั้น ข้าพเจ้าพยายามสร้างมิติที่มีตัวโครงสร้างนูนออกมาจากผนังเพื่อผสานมิติในงานกับมิติจริงของผู้ชมงานเข้าไว้ด้วยกัน และหาความเป็นไปได้ใหม่ นอกเงื่อนไขงานจิตรกรรมแบบดั้งเดิม

ด้านเทคนิควิธีการ

ผลงานในช่วงนี้ใช้เทคนิคคือการวาดระบายสี ในรูปทรงที่ต้องการนำเสนอ ผสมผสานกับคิดปะวิศดูเช่นแผ่นสังกะสี แผ่นอลูมิเนียม ผนังเทียม ฟองน้ำกระຈก แผ่นไม้ ใช้วัสดุที่มีความสัมพันธ์กับชิ้นงานหรือตัวรูปทรง สร้างมิติในตัวงานด้วยวิธีการระบายสีแบบเหมือนจริง

และแยกแต่ละด้านของรูปทรงนั้นออก เป็นระนาบ 2 มิติแต่ละด้านแล้วนำมาประกอบกันอีกที จะให้ผลคือเกิดมิติใหม่ สองมิติถึงสามมิติเป็นหนึ่งใน การทดลอง เพื่อหาเทคนิควิธีการใหม่ๆ ในช่วงนี้

วิเคราะห์ข้อดีและปัญหาที่เกิดจากการสร้างสรรค์

ผลงานในช่วงแรกนี้มีปัญหาในเรื่องของการติดตั้งผลงาน เมื่อข้าพเจ้าต้องการแสดง ออกมาในรูปแบบเหมือนจริงแล้ว บางครั้งข้าพเจ้ามองข้ามเรื่องของ ตำแหน่งมุมมองของภาพ บางครั้งติดตั้งสูงเกินความเหมาะสมหรือติดตั้งต่ำกว่าความเป็นจริง หากใช้เส้นระดับสายตามาเป็น ตัววัดคือตัวรูปทรงกับตำแหน่งที่ติดตั้งไปนั้นไม่สัมพันธ์กัน นอกจากนี้ในบางส่วนต้องทำให้วัสดุ แสดงตัวมากกว่านี้ บางครั้งข้าพเจ้าวาด ระบายสีคำนึงแต่ความเหมือนจริงมากเกินไป จนทำให้ภาพ ลดความมีชีวิต สีวางลงไปจะกลายเป็นเพียงภาพประกอบที่มีความเหมือนจริงเท่านั้นเอง

ภาพที่ 18 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน โครงสร้างห้องเสริมสวย

เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม

ขนาด แป้นตามพื้นที่

ภาพที่ 19 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน โครงสร้างของวัตถุ

เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม

ขนาด 120 × 195 ซม.

ภาพที่ 20 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน มุมนั่งเล่นของคุณตา

เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม

ขนาด 210 × 230 ซม.

ภาพที่ 21 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน โครงสร้างแผงร้าน

เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม

ขนาด 185 × 280 ซม.

ภาพที่ 22 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน โครงสร้างของรถ

เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม

ขนาด 180 × 190 ซม.

ภาพที่ 23 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน ยานพาหนะชีวิต 1

เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม

ขนาด 200 × 289 ซม.

ภาพที่ 24 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 7

ชื่อผลงาน   ครัวนอกบ้าน

เทคนิค   จิตรกรรมเทคนิคผสม

ขนาด   180 × 200 ซม.

ภาพที่ 25 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 8

ชื่อผลงาน ยานพาหนะชีวิต 2

เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม

ขนาด 250 × 215 ซม.

ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานต่อเนื่องจากเดิมทางด้านเนื้อหาของงานก็ยังเป็นเรื่องราววิถีชีวิตของคน หลังจากที่ได้อภิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ข้าพเจ้าพยายามที่จะหาวิธีการแสดงออก ด้วยวิธีใหม่ๆ ผลงานในช่วงนี้จึงมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้างใช้วัสดุที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ส่วนในเรื่องของรายละเอียด ข้าพเจ้ามุ่งเน้นนำเสนอ ความจริงของวัสดุและวัตถุเพิ่มมากขึ้น รูปนอกรก็ยังเป็นรูปทรงที่มีที่มาจาก สภาพแวดล้อม วิถีชีวิตของคนทั่วไป ในระยะนี้สนใจชีวิตของ คนขายของเก่า จึงนำเสนอรูปทรงที่มีความสัมพันธ์กับอาชีพนี้

ด้านเทคนิควิธีการ

จะเห็นได้ว่าสิ่งที่ต่างออกมาจากงานชุดเดิมคือเรื่องราวละเอียดของงาน ข้าพเจ้าลดทอนรูปทรงลง จากที่เคยมองภาพแล้วมีความเหมือนจริง แต่ในงานชุดนี้ภายในรูปทรงแทบจะมองเป็นภาพแบนนามธรรมเป็นส่วนใหญ่ ข้าพเจ้าต้องการทำให้วัสดุหรือวัตถุที่หามาได้นั้นแสดงตัวของมันเองให้มากที่สุด มีทั้งนำวัตถุมาย่อยและจัดการให้น้อยที่สุด หยิบมาผสมผสานกับผลงานเลย แต่อาจจะยังคงขีดเขียน หรือเน้นรูปทรงอยู่บ้างเป็นบางจุดเพื่อให้เกิดการเชื่อมกันระหว่างพื้นรองรับกับวัสดุที่ติดปะลง ไป และยังพยายามคิดต่อเรื่องการสร้างมิติต่อ พยายามขบขันมีส่วนที่เด่นออกจากผนังเพิ่มมากยิ่งขึ้น

วิเคราะห์ข้อดีและปัญหาที่เกิดจากการสร้างสรรค์

ผลงานชุดนี้เห็นถึงการพัฒนาอย่างต่อเนื่องมากขึ้นจากเดิม พยายามเอาข้อบกพร่องมาแก้ไขหรือขบขันในส่วนที่ไม่เด่นชัดให้สัมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น แต่ถ้ามองถึงปัญหาแล้วก็ยังคงพบว่าการที่ข้าพเจ้าเลือกใช้วัสดุที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น การนำมาผสมผสานเข้าด้วยกันจึงไม่เกิดความแนบเนียนหรือความไม่ลงตัวในบางส่วน ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับรายละเอียดมากจนบางครั้งใส่รายละเอียดบางส่วนดูหนาแน่นและมากเกินไป แต่ในขณะที่เดียวกันข้าพเจ้ากลับชอบในส่วนที่ใส่วัสดุลงไปมันแสดงพลังของวัสดุ ดูแล้วมีความเคลื่อนไหวตามที่ข้าพเจ้าวางทิศทางไว้ แสดงความไม่เข้ากันบ้าง เข้ากันบ้าง หนาบ้าง บางบ้าง แต่มีความลงตัวในเนื้อหาของมันเป็นความจริงของชีวิต

ภาพที่ 26 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน สุนทรียะจากวัตถุ

เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม

ขนาด 175 × 328 ซม.

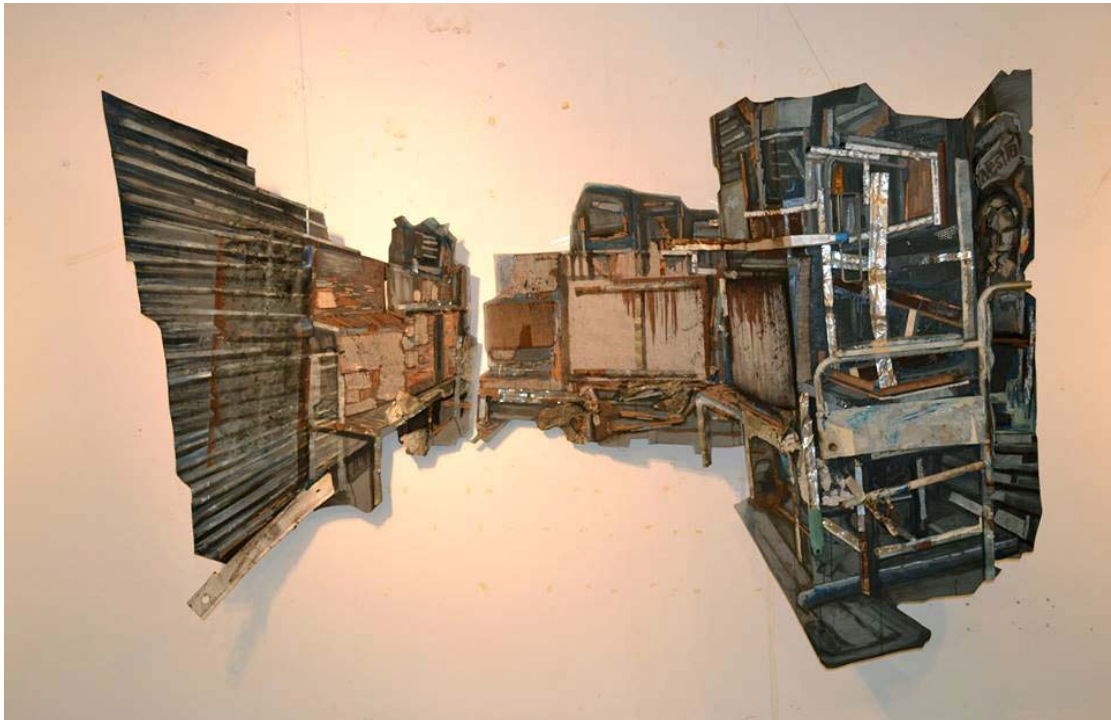

ภาพที่ 27 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน สุนทรียะกับชีวิต

เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม

ขนาด 102 × 245 ซม.

ภาพที่ 28 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน ศูนย์ระดมของร้านค้า

เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม

ขนาด 156 × 277 ซม.

ภาพที่ 29 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน ความงามของเศษซาก

เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม

ขนาด 145 × 220 ซม.

ภาพที่30 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน แหล่งพักพิง

เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม

ขนาด 245 × 295 ซม.

ภาพที่ 31 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน ชีวิตภายใน

เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม

ขนาด 175 × 250 ซม.

ภาพที่ 32 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 7

ชื่อผลงาน   สุนทรียะของซากวัตถุ

เทคนิค   จิตรกรรมเทคนิคผสม

ขนาด   275 × 230 ซม.

ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1

ผลงานในวิทยานิพนธ์ มีชื่อหัวข้อคือ “สัจจะจากวัตถุกับวิถีชีวิต” ข้าพเจ้าเดินทางมาถึง การสรุปผลงาน การทำงานก็ยิ่งสืบเนื่องมาจากช่วงก่อนศิลปะนิพนธ์ข้าพเจ้ามีเวลาได้คิด วิเคราะห์ ผลงานตนเอง ข้าพเจ้าจึงพยายามมองหาความงามพื้นฐานอีกครั้ง ความงามที่อยู่ภายในวิถีชีวิต ที่ แสดงออกจากวัตถุ ที่อยู่สภาพแวดล้อมจริงของคนกลุ่มนี้ ข้าพเจ้าจึงแสดงชีวิตของวัสดุและวัตถุ เดิม บวกกับการจัดการด้วยวิธีการทางศิลปะ แสดงผ่านรูปทรงพื้นฐานคือเรขาคณิต

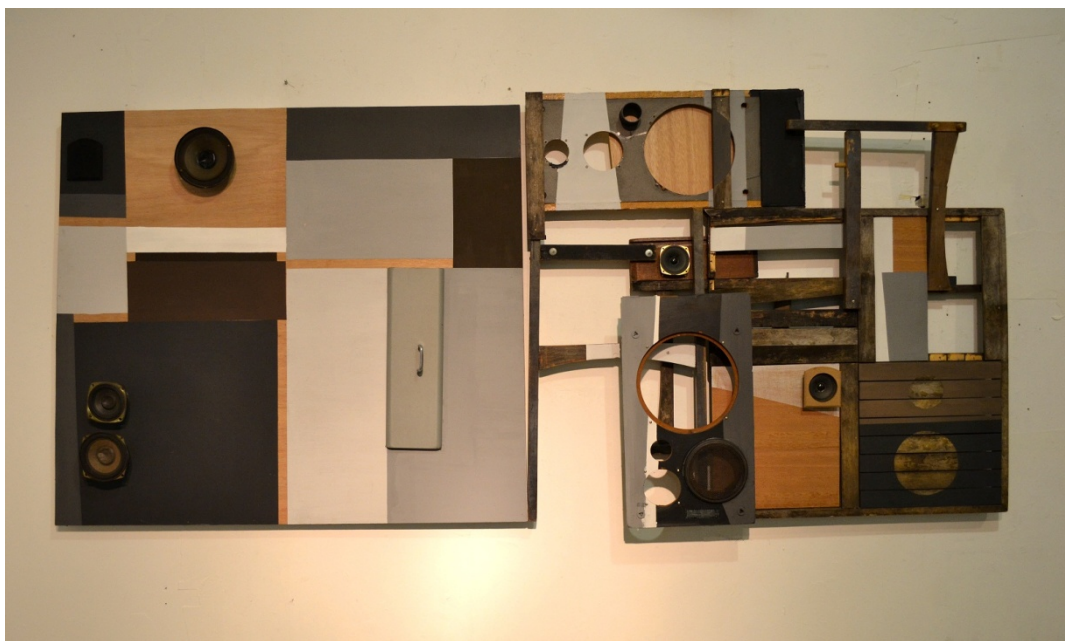
ด้านเทคนิคและวิธีการสร้างสรรค์

เมื่อเราพยายามมองความงามพื้นฐาน ก็ไม่พ้นเรื่องของรูปทรง รูปทรงเป็นตัวแสดงรูป และความรู้สึกออกมา ข้าพเจ้าได้นำวัตถุ ที่อยู่ในละแวกชุมชนนั้นๆ มาสร้างสรรค์เป็นงาน โดยการ รื้อ ถอน วัตถุเช่นตู้ เตียง โต๊ะเครื่องแป้ง ชั้นวางของ เป็นต้น ข้าพเจ้าของเครื่องใช้เฟอร์นิเจอร์เหล่านี้ ล้วนมีหน้าที่ มีที่มาและความหมายในตัวของมันเอง แต่แต่ละส่วนมีร่องรอยของกาลเวลาเป็นจุดที่ ข้าพเจ้าสนใจ ข้าพเจ้านำมาประกอบขึ้นใหม่ภายในรูปทรงพื้นฐานที่ข้าพเจ้าออกแบบไว้ คัดทอน รายละเอียดเหมือนจริง เหลือแค่ระนาบ จังหวะ สี เส้น จุด

วิเคราะห์ข้อดีและปัญหาที่เกิดในการสร้างสรรค์

เมื่อเราทำงานต่อเนื่องและตลอดเวลา แน่ใจว่าจะมีความคิดความรู้สึกที่เกิดขึ้นงาน อยู่เสมอข้าพเจ้าไม่กลัวการเปลี่ยนแปลง ชอบหาสิ่งใหม่ๆ ตลอดเวลาแต่จุดหนึ่งที่ยังทำได้ไม่ชัดเจน คือจุดเชื่อมต่อระหว่างรูปทรงกับวัสดุ จะมีความเชื่อมโยงเรื่องของชีวิตกันอย่างไร ซึ่งสำหรับข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้ามีความคิดว่า วัตถุหรือวัสดุที่ข้าพเจ้าหยิบมามีร่องรอยและรายละเอียดชีวิตแฝงอยู่ในนั้น ข้าพเจ้ามองว่ามันเป็นเรื่องเดียวกัน แต่อาจจะมุ่งเน้นแสดงรูปทรง ทักษะอยู่ในสัดส่วนมากไป ข้าพเจ้าจึงแก้ไขและเพิ่มเติมผลงานในชุดต่อไปคือ ศิลปะนิพนธ์ระยะที่ 2

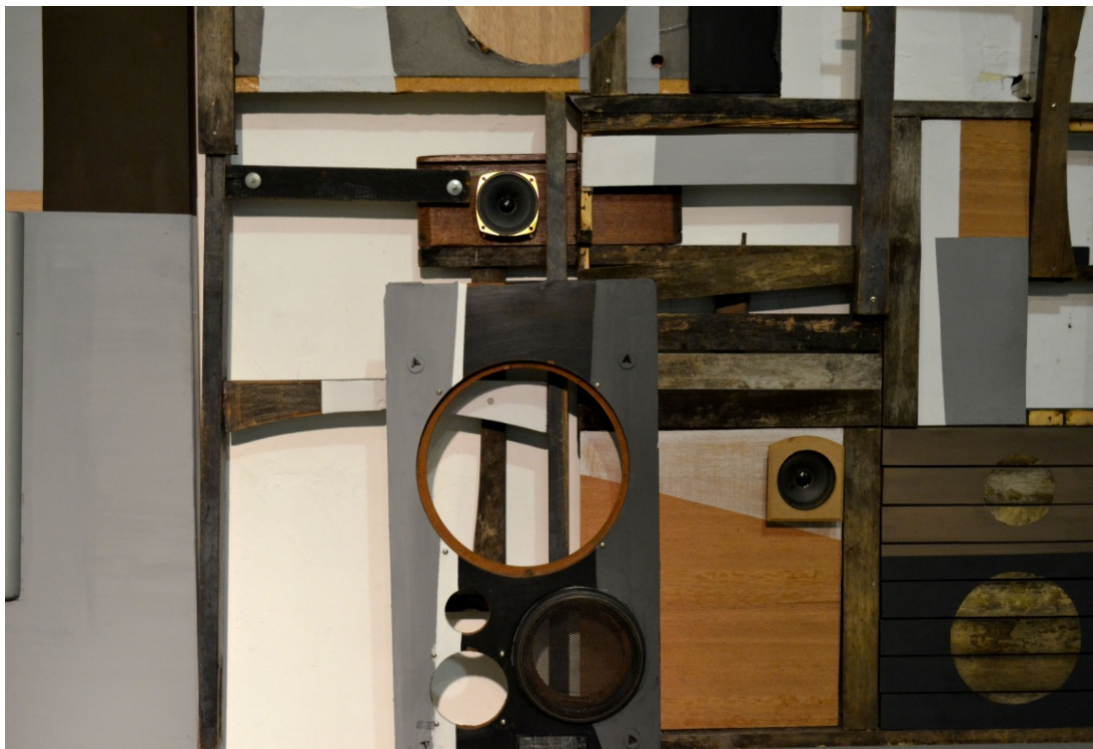

ภาพที่ 33 ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน องค์ประกอบของวัตถุ 1

เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม

ขนาด 110 × 250 ซม.

ภาพที่ 34 ภาพรายละเอียดผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 35 ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน องค์กรประกอบของวัตถุ 2

เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม

ขนาด 245 × 70 ซม.

ภาพที่ 36 ภาพรายละเอียดผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 37 ภาพรายละเอียดผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 38 ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน   องค์ประกอบวัตถุกับชีวิต

เทคนิค   จิตรกรรมเทคนิคผสม

ขนาด   215 × 245 ซม.

ภาพที่ 39 ภาพรายละเอียดผลงานช่างวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3

ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ช่วงที่ 2

จากการประมวลความคิดการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในระยะแรกข้าพเจ้าได้เห็นสิ่งที่คนสนใจเพิ่มเติมเข้ามา และในระยะนี้ข้าพเจ้าจะผสมผสานสิ่งที่ขาดตก บกพร่อง เข้ามาคือ รูปทรง รูปทรงในงานข้าพเจ้ามีสำคัญอย่างยิ่ง ที่จะแสดงภาพลักษณ์ ความคิด ความรู้สึกให้ออกมาจากข้างใน ข้าพเจ้าจึงนำรูปทรงของบ้าน โครงสร้างสถาปัตยกรรม มาคิดและออกแบบใหม่จึงได้เป็นผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่2 สิ่งที่ได้คือการเลือกมุมมองใหม่ๆ นอกจากมุมมองเดิมๆ มองตรงๆ การมองบ้านเรือนหรือที่อยู่อาศัยในชุมชน ที่ดูธรรมดาข้าพเจ้าเลือกมุมที่ดูลึก โกลมมีจุดนำสายตา คือใช้เทียบเคียงกับมุมมองของตึก อาคารสูงๆในเมือง เป็นต้น

ด้านเทคนิควิธีการสร้างสรรค์

เมื่อผลงานในระยะนี้ให้ความสำคัญเรื่องมิติวาง ระยะ จุดระดับการมอง สิ่งเหล่านี้จึงมีความสำคัญ ผลงานช่วงนี้จึงให้ความสำคัญในเรื่องการออกแบบมุมมอง ให้สัมพันธ์กับผู้ดู เรื่องของรูปทรง ขนาด น้ำหนักและสีเส้น กลับมีความสำคัญอีกครั้ง แต่ก็ไม่แพ้การใส่วัสดุอย่างไรให้ดูมีชีวิตชีวา ไม่แข็งเหมือนการประดิษฐ์ ข้าพเจ้าจึงค่อยๆ ผสมระหว่างวัสดุกับการวาดเขียนเพื่อให้เกิดความลงตัวเพิ่มมากขึ้น พยายามทำให้ผลงานดึงดูดผู้ชมงานเข้าไปในงานให้ได้ เริ่มค่อยเป็นค่อยไปจากสิ่งที่ทำต่อเนื่องมา คลื่นกลายไปสู่ชีวิตกับวัสดุและวัตถุอีกครั้ง

วิเคราะห์ข้อดีและปัญหาที่เกิดจากการสร้างสรรค์

ผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่2 ชุดล่าสุดนี้ถูกพัฒนามาอย่างต่อเนื่อง พยายามเพิ่มเติมในสิ่งที่ขาดหาย ลดทอนในสิ่งที่เกินความจำเป็นจน เกิดความลงตัวในที่สุด ในส่วนที่ควรเพิ่มเติมของงานชุดนี้ก็คือ พยายามหามุมมองที่ทำท่าย และต้องพยายามขามดึงผู้ชมงานให้เข้าไปในงานให้มากที่สุด ทำให้เห็นถึงคุณค่า ชีวิตของสิ่งที่ดูธรรมดาแต่กลับมีพลังความงามที่ยิ่งใหญ่แฝงอยู่ ความแนบเนียนและความต่อเนื่องของทิศทางวัสดุก็ยังเป็นเรื่องสำคัญข้าพเจ้าจะปรับปรุงและแก้ไขต่อไป ทำให้งานแสดงผลสัมฤทธิ์ ตรงตามความรู้สึกนึกคิดให้ได้มากที่สุด

ภาพที่ 40 ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน สะพานไม้

เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม

ขนาด 130 × 360 ซม.

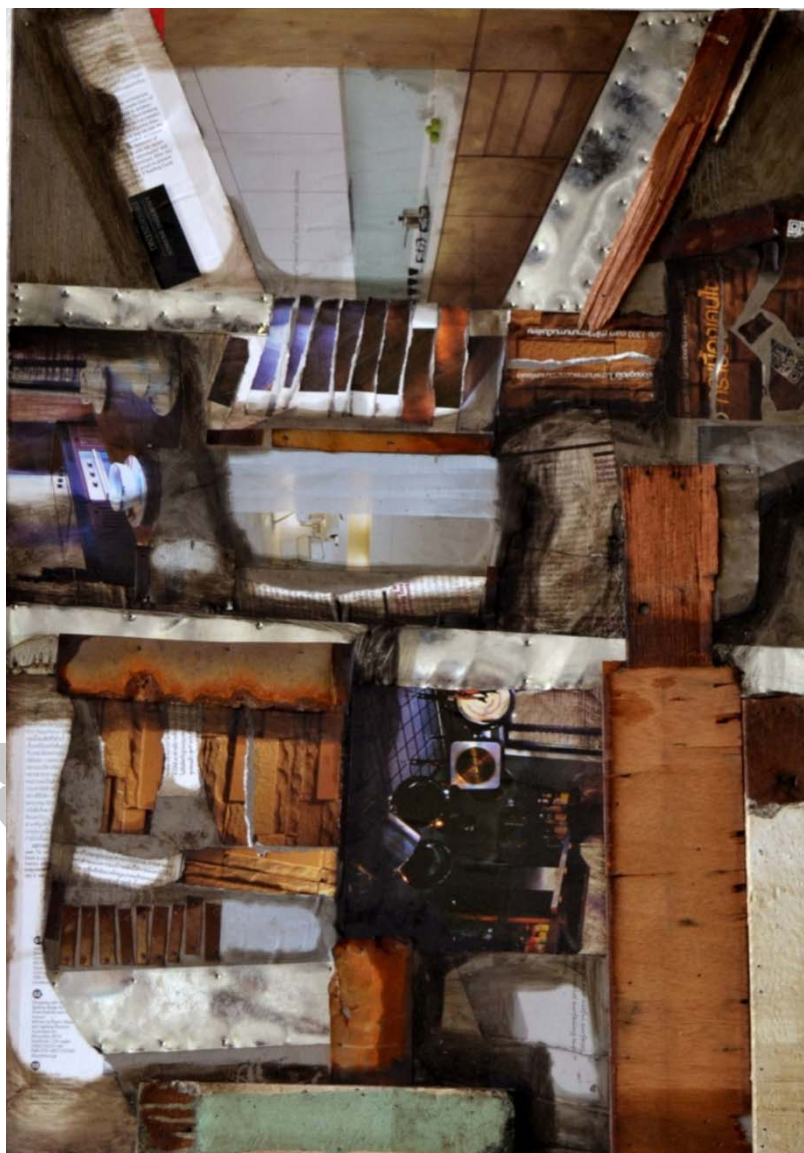

ภาพที่ 41 ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน โยงสายสัมพันธ์

เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม

ขนาด 210 × 300 ซม.

ภาพที่ 42 งานทดลองวัสดุ การติดปะแผ่นไม้ แผ่นสังกะสี แผ่นอลูมิเนียม นิตยสาร

ภาพที่ 43 ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน องค์ประกอบของมูมบ้าน 1

เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม

ขนาด 135 × 238 ซม.

ภาพที่ 44 ภาพรายละเอียดผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 45 ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน องค์ประกอบของมุมบ้าน 2

เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม

ขนาด 495 × 170 ซม.

ภาพที่ 46 ภาพรายละเอียดผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4

ภาพที่ 47 ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน   มิดีกับชีวิต

เทคนิค   จิตรกรรมเทคนิคผสม

ขนาด   325 × 230 ซม.

บทที่ 5

บทสรุป

การทำวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “สัจจะจากวัตถุกับวิถีชีวิต” เป็นการนำเสนอภาพวิถีชีวิตของคนสามัญชนในมุมต่างๆภายใต้การนำวัสดุและวัตถุที่หยิบจับมาจากสภาพแวดล้อมที่อยู่ภายในพื้นที่ของเรื่องราว เศษซากวัสดุ วัตถุที่ผ่านกาลเวลานานมา ปะติดปะต่อ ร้อยเรียงขึ้นมาใหม่ ผสมผสานการวาดภาพระบายสีทำให้เกิดเป็นรูปทรง โครงสร้างของวัตถุสิ่งของ โครงสร้างของบ้านเรือน โครงสร้างของรถที่ใช้ในประกอบอาชีพหรือภาพต่างๆที่แสดงเรื่องราวของความธรรมดา ให้มีความงาม และเน้นคุณค่ามากขึ้นขบขันให้เกิดความสำคัญ ผลสรุปของงานวิจัยชุดนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้มีการศึกษาค้นคว้าและพัฒนา ทางด้านความคิด ให้มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น วิเคราะห์ถึงประเด็นชีวิตออกมาผ่านรูปทรงของผลงาน เชื่อมโยงจากเนื้อหาสู่ด้านเทคนิควิธีการ และได้พัฒนา มาถึงด้านรูปแบบของผลงาน ข้าพเจ้าพบว่าผลงานศิลปะชุดนี้ นั้นแสดงออกถึงภาพเหมือนจริง ทางด้านเทคนิคคือจิตรกรรมผสม(Combined Painting)ข้าพเจ้าพยายามแสดงถึงจุดร่วมของวัสดุ วัตถุ คน ภาพชีวิต เข้าด้วยกัน การที่ข้าพเจ้าจะพยายามผสมผสานสิ่งเหล่านี้เข้าด้วยกันนั้น สมควรแก่การเลือกเทคนิคนี้มาใช้คือนอกจากเลือกรูปทรงมาติดปะวัสดุ วาดภาพระบายสีที่เห็นเป็นรูปธรรม ข้าพเจ้ายังนำเศษวัสดุเหล่านี้มาสร้างจินตภาพขึ้นใหม่ ในส่วนของรายละเอียดของรูปทรง โดยการร้อยเรียงเศษวัสดุเป็นภาพนามธรรม ซึ่งเป็นตัวแสดงส่วนทางด้านของภายในจิตใจ ต่อผู้ชมงานอีกด้วย

ทฤษฎีจากนักปรัชญาทางด้านสุนทรียศาสตร์และศิลปะเป็นสิ่งสำคัญในการค้นหาและพัฒนางานสร้างสรรค์ และได้ค้นหาแนวทางผลงานที่แตกต่างออกไป จนเกิดรูปแบบทางศิลปะ ส่วนตน ข้าพเจ้าคิดว่าศิลปะคือรูปแบบเฉพาะตนที่เป็นตัวกลาง ถ่ายทอดเรื่องราว ประสบการณ์ ของตนเอง ให้ผู้อื่นได้รับรู้และถ่ายทอดสิ่งที่คิดสิ่งที่รู้สึก สำหรับข้าพเจ้าศิลปะจึงไม่จำเป็นต้องซับซ้อน ตรงไปตรงมา เข้าใจง่ายหรือยากก็ตามแต่อุปนิสัยของผู้สร้าง ดังนั้นผู้สร้าง กับ ผลงานคือ สิ่งๆเดียวกัน อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ขึ้นมา ก็เพื่อกระตุ้นให้คนในสังคม

มองเห็นถึงความงามจากสิ่งเล็กๆ สิ่งที่คุณไม่มีค่าใดๆ สิ่งที่คุณซ่อนอยู่ภายในของความสามัญ แต่หากใช้จิตใจมอง จะย้อนไปเห็นถึงชีวิต กาลเวลา ของวัตถุกับคน เห็นบริบทแวดล้อม สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นจากประสบการณ์ของผู้ชมงานเอง ล้วนแล้วแต่จะตีความหมายมันออกมา

ตลอดเวลาข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานชุด “สัจจะจากวัตถุกับวิถีชีวิต” และได้จัดทำเอกสารประกอบวิทยานิพนธ์จนพบบทสรุปและสามารถสร้างความเข้าใจ ให้กับผู้ที่สนใจในระดับหนึ่งแต่ทั้งหมดนี้ก็เป็นเพียงการส่วนหนึ่งของการทำวิจัยงานสร้างสรรค์ที่หาจุดสิ้นสุดมิได้ เป็นเหมือนการเดินทางเมื่อเจอประสบการณ์ใหม่ๆแล้วจึงเกิดความคิดริเริ่มใหม่ๆ ข้าพเจ้าก็จะสร้างสรรค์ผลงานและถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกออกมาเป็นงานศิลปะในอนาคตอีกต่อไป

รายการอ้างอิง

ชลูด นิ่มเสมอ. **องค์ประกอบศิลป์**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2531.

รัชชานนท์ ตาโธสง. **หลักการศิลปะ**. กรุงเทพฯ: วาดศิลป์, 2546.

ประวัติศาสตร์และทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงของประชากร. เข้าถึงเมื่อ 7 ธันวาคม 2558.

เข้าถึงได้จาก <http://www.dpt.go.th/ITCitdb/txt/pop/pop6.html>.

วุฒิ วัฒนสิน. **ประวัติศาสตร์ศิลปะ**. กรุงเทพฯ: ศิลปะประชา, 2552.

วิษณุ มุกดามณี. **วัฏจักรเมือง-นัยของวัตถุ**. กรุงเทพฯ: อมรินทร์, 2551.

อายตนะ. **ลบบทคนอื่นก็เป็นศิลปะได้**. เข้าถึงเมื่อ 8 ธันวาคม 2558. เข้าถึงได้จาก

http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1295842769

Foofriday.multiply.com. **ถ่ายออกแบบตึก Citadines Sukhumvit 8**. เข้าถึงเมื่อ 7 ธันวาคม 2558.

เข้าถึงได้จาก <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=nokclub&month=05->

[2012&date=11&group=26&gblog=77](http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=nokclub&month=05-2012&date=11&group=26&gblog=77)

oat-chaiyasith. **Basic COMPOSITION Part 2**. เข้าถึงเมื่อ 7 ธันวาคม 2558. เข้าถึงได้จาก

http://camerartmagazine.com/index.php?option=com_content&view=article&id=213

[:basic-composition-part-2&catid=52:photo-techniques&Itemid=99](http://camerartmagazine.com/index.php?option=com_content&view=article&id=213:basic-composition-part-2&catid=52:photo-techniques&Itemid=99)

ภาคผนวก

รายละเอียดผลงานสร้างสรรค์

ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

1. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน “โครงสร้างห้องเสริมสวย” เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม ขนาด แปรรผันตามพื้นที่

2. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน “โครงสร้างของวัดดู” เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม ขนาด 120×195 ซม.

3. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน “มูนั่งเล่นของคุณตา” เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม ขนาด 210×230 ซม.

4. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน “โครงสร้างแผงร้าน” เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม ขนาด 185×280 ซม.

5. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน “โครงสร้างของรถ” เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม ขนาด 180×190 ซม.

6. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน “ยานพาหนะชีวิต1” เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม ขนาด 200×289 ซม.

7. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 7

ชื่อผลงาน “ครัวนอกบ้าน” เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม ขนาด 180×200 ซม.

8. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 8

ชื่อผลงาน “ยานพาหนะชีวิต 2” เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม ขนาด 250×215 ซม.

ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

1. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน “สุนทรียะจากวัตถุ” เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม ขนาด 175×328 ซม.

2. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน “สุนทรียะกับชีวิต” เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม ขนาด 102×245 ซม.

3. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน “สุนทรียะมุมของร้านค้า” เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม ขนาด 156×277 ซม.

4. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน “ความงามของเศษซาก” เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม ขนาด 145×220 ซม.

5. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน “แหล่งพักพิง” เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม ขนาด 245×295 ซม.

6. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน “ชีวิตภายใน” เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม ขนาด 175×250 ซม.

7. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 7

ชื่อผลงาน “สุนทรียะของซากวัตถุ” เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม ขนาด 275×230 ซม.

ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

1. ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน “องค์ประกอบของวัตถุ 1” เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม ขนาด 110×250 ซม.

2. ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน “องค์ประกอบของวัตถุ 2” เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม ขนาด 245×70 ซม.

3. ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน “องค์ประกอบวัตถุกับชีวิต” เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม ขนาด 215×245 ซม.

ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

1. ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน “สะพานไม้” เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม ขนาด 130×360 ซม.

2. ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน “โยงสายสัมพันธ์” เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม ขนาด 210×300 ซม.

3. ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน “องค์ประกอบของหมู่บ้าน 1” เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม ขนาด 135×238 ซม.

4. ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน “องค์ประกอบของหมู่บ้าน 2” เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม ขนาด 495×170 ซม.

5. ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน “มิติกับชีวิต” เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม ขนาด 325×230 ซม.

ประวัติของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	กฤษฎา แสงประชานารักษ์ / KritsadaSangprachatanaruk
เกิด	24 พฤศจิกายน 2532
ที่อยู่	160/262 ถ. แสงชูโต ต. บ้านเหนือ อ. เมือง จ. กาญจนบุรี 71000
โทรศัพท์	08-7975-7472
E-mail	Kritsada.2532@Gmail.com
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2539	ประถมศึกษา โรงเรียนชัยจิตต์วิทยา
พ.ศ. 2545	มัธยมศึกษา โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กาญจนบุรี
พ.ศ. 2555	ศิลปบัณฑิต ภาควิชาจิตรกรรม คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2556	กำลังศึกษาต่อระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
การแสดงผลงาน	
พ.ศ. 2552	ร่วมแสดงผลงานภาพวาดโครงการ “เติมดีก็สวย ด้วยใจสีใส ให้โลกสีเขียว” ณ โรงพยาบาลกลาง สำนักแพทย์ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2553	นิทรรศการ "วันศิลป์ พีระศรี" มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2555	ร่วมแสดงผลงานการประกวดศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 7 ณ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์
	ร่วมแสดงการประกวดศิลปกรรมรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 29
พ.ศ. 2556	ร่วมแสดงผลงานการประกวดศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 8 ณ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์
	ร่วมแสดงผลงานนิทรรศการศิลปกรรมเนื่องในวาระอายุครบ 60 ปี ศาสตราจารย์วิโชค มุกดามณี
	ร่วมแสดงผลงานนิทรรศการสมาคมศิษย์เก่าครั้งที่ 1

ประวัติทุนการศึกษา

พ.ศ. 2551-2555 ทุนการศึกษานุสรณ์ฯพัฒนานิสิตนักศึกษา

เกียรติประวัติ

- พ.ศ. 2549 รางวัลชนะเลิศ การแข่งขันวาดภาพโครงการ สัปดาห์วิทยาศาสตร์ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
- พ.ศ. 2550 รางวัลชนะเลิศการวาดภาพโครงการ ไกล่เกลี่ยสามัคคี๖๐ ปีครองราชย์ ณ ศาลประจำจังหวัดกาญจนบุรี
- พ.ศ. 2553 ได้รับคัดเลือกภาพวาดลงปฏิทิน ปี2554 หัวข้อ“ ความสุขของการให้”ของ บริษัทหรืออุสาหกรรมประกันภัย
- พ.ศ. 2555 รางวัลดีเด่น การประกวดศิลปกรรมโตชิบามานำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต”ครั้งที่ 24
- พ.ศ. 2556 รางวัลดีเด่น การประกวดศิลปกรรมโตชิบามานำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต”ครั้งที่ 25

